A painting by Georges Braque showing two figures, a man and a woman, sitting on a grassy hillside. They are facing each other, engaged in conversation. The background features a vast landscape with rolling hills under a sky filled with warm, orange and yellow hues.

Galerie MIRO

BRAQUE
DENIS
DERAIN
DIX
FAUTRIER
CHAGALL
KIRCHNER
LÜPERTZ
MIRÓ
PENCK
PICABIA
PICASSO
SOUTINE

**Z LETNÍHO DEPOZITÁŘE SVĚTOVÝCH KLASIKŮ
FROM THE SUMMER DEPOSITORY OF WORLD CLASSICS
AUS DEM SOMMERDEPOT DER WELTKLASSIKER
ИЗ СОБРАНИЯ МИРОВЫХ КЛАССИКОВ**

BRAQUE, Georges (1882 – 1963)

DENIS, Maurice (1870 – 1943)

DERAIN, André (1880 – 1954)

DIX, Otto (1891 – 1969)

FAUTRIER, Jean (1898 – 1964)

CHAGALL, Marc (1887 – 1985)

KIRCHNER, Ernst Ludwig (1880 – 1938)

LÜPERTZ, Markus (*1941)

MIRÓ, Joan (1893 – 1983)

PENCK, A. R. (1939 – 2017)

PICABIA, Francis (1879 – 1953)

PICASSO, Pablo (1881 – 1973)

SOUTINE, Chaïm (1893 – 1943)

MIRO Gallery Prague

Z letního depozitáře světových klasiků

Pablo Picasso, Georges Braque, André Derain, Maurice Denis, Francis Picabia, Chaïm Soutine, Marc Chagall, Joan Miró, Otto Dix, Jean Fautrier, Ernst Ludwig Kirchner, Markus Lüpertz, A. R. Penck. Ve spolupraci s Galerií Michael Haas Berlín / Curych.

Již téměř 30 let působí v Praze galerie, která přináší do místního kulturního klimatu vždy něco osvěžujícího a hodnotného. Za tu dobu s Galerií MIRO spolupracovalo mnoho umělců a galeristů, často světového jména. Díky činnosti galerie se tak i do českých a slovenských sběratelských kolekcí dostala významná díla těch nerenomovanějších autorů.

To bylo umožněno také díky podpoře Královské kanonie premonstrátů, která strahovský dvůr, na němž Galerie MIRO stojí, vlastní. A tak v Galerii MIRO, ve staré rudolfínské kapli svatého Rocha, se můžeme i dnes pokochat setkáním s mistrovstvím nejlepších kreslířů, grafiků a malířů.

Zde přítomní účastníci zrodu moderního umění se profilovali především v Paříži, již na počátku 20. století, před 1. světovou válkou. Patří k nim na výstavě zastoupení tvůrci kubismu Pablo Picasso, Georges Braque a André Derain.

Jeden z tvůrců kubismu, **Pablo Picasso** se krátce po 2. světové válce znova dostal do víru kubismu, tentokrát obohaceného poněkud drásavým surrealismem a existencialismem. Ale stále více u něj vystupuje na povrch jeho zájem o člověka. Většinou má svá milovaná téma – antický mýtus, korida, cirkus, malíř a jeho model. Mistrovská Picassova kresba je dokonale využívána pro litografické a jiné techniky. Picassovy grafiky dokáží silou výrazu a kontrastu ovládnout okolní prostor.

Georges Braque je tu zastoupen grafikami vytvořenými ve zralejším věku. U Braqua vystupuje na povrch jeho smysl pro symetrii, novou dekorativnost i propracovanou kompozici. Je opravdovým mistrem barvy a francouzské výtvarné kultivovanosti. Ne náhodou vytvořil s Picassem nerozlučnou kubistickou dvojici. Ve své odlišnosti se ve vzájemné konfrontaci tolik potřebovali! Ve čtyřicátých a padesátých letech se však již jejich cesty definitivně rozešly. Braque dokázal originálně spojit intelektuální estetiku s dekorativností.

Mezi zakladatele kubismu – nejrevolučnějšího moderního hnutí – patří i další francouzský umělec, **André Derain**. Navštěvuje slavný ateliérový dům „Bateau-Lavoir“, přátelí se s Braquem, Picassem, Apollinerem. Jeho zájmy jsou ale velmi široké. Zde vystavený portrét je dílo Deraina – padesátníka. Naznačuje bohatství jeho vjemů, od renesance k baroku. Studium starých mistrů se odráží i v jeho aktuální tvorbě.

O deset let starší **Maurice Denis** byl s P. Bonnardem, E. Vuillardem a dalšími, jedním ze zakladatelů významné skupiny „Nabis“ (hebrejsky „Proroci“). Mimo to byl nejvíce ovlivněn postimpresionismem a symbolismem P. Gauguina a podobně jako Van Gogh japonskými dřevoryty. Oblíbil si bretaňské pobřeží. A to také zachycuje olej „Conversation sacrée“. Pozoruhodná je monumentální duha, vytvářející téměř abstraktní pozadí zázračné krajiny.

Nepokojný duch hnal **Francise Picabiu** do mnoha výtvarných i osobních dobrodružství. Často vystupoval proti všem, ba i proti sobě. Tak mu bylo nakonec nejbližší nespoutané hnutí dadaismu. Dokázal na Montparnassu konfrontovat francouzský dadaismus s německým. Picabia se nebál ani fenoménu kýče i akademické malby.

Podobně kritický jako Picabia byl i **Chaïm Soutine**, malíř uznávaný, znova zapomínaný, a po smrti opět objevený. Roku 1911 přichází do Paříže jako mnozí jiní z východu, z Minska a z Vilniusu. Domovem i místem velkého světa se mu stává Montparnass, kde již působili například Chagall a Lipchitz. Kouzlo barevnosti a moc přírody zkoumá a objevuje ve středomořském Céretru, odkud si po tříletém pobytu odvezl na dvě stě obrazů. Soutinův obraz domů na pobřeží tento vliv připomíná. Ukazuje také způsob Soutinovy práce – impulzivní, živý způsob malby.

V grafikách **Marca Chagalla** se promítá jeho fantaskně pohádkové vnímání života a jeho práce s biblickými tématy. Atmosféra tajemna a duchovnosti navazuje na jeho raná díla z domovského, židovského prostředí ve Vitebsku. Andělé, tanecníci, houslisti, zamilovaní, domácí zvířata, všichni se vznáší v duchovních vlnách okouzlení a vzpomínek.

Snad nejkatalánštější malíř **Joan Miró** byl vždy velmi ceněn a podobně jako Antoni Tàpies má v Barceloně své vlastní, krásné muzeum, kde pod středomořským sluncem a na pozadí ostře bílých zdí vyniká jeho jásavá barevnost. Miróova práce s barvou je naprostě jedinečná.

Základy moderního vidění člověka a jeho osudu v tragické době jsou zaznamenány v kresbách německé zakladatelské generace moderního umění, tedy i v kresbách **Otto Dixe**. Smysl pro ironii, karikaturu či satiru se u něj prohloubil vlivem válečných zážitků k drásavé provokaci, srovnatelné s dílem Georga Grosze nebo spisovatelů Karla Krause či dokonce Jaroslava Haška.

Po druhé světové válce vázala velkou pozornost americká výtvarná scéna. Ale to neznamená, že Francie vyklidila pozice výtvarné velmoci. Téměř současně s Amerikou se v Paříži vyvijela nová abstraktní malba, oproti americké více lyrická. Jejím významným představitelem byl pařížský umělec, **Jean Fautrier**. Obraz „Vinný hrozen“, vystavený v Galerii MIRO je takovou zajímavou ukázkou lyrické abstrakce. Jinou polohou svého umění patří Fautrier k informelnímu hnutí. A to je zajímavé i pro historii českého informelu, který byl velmi významný pro české umění 60. let.

V Německu dvacátého století byl nejvlivnějším uměleckým hnutím expresionismus. Souvisel se vznikem skupiny „Die Brücke“. Tato skupina vznikla v Drážďanech roku 1906. Později se přesouvá do Berlína, kde čerpá energii velkoměsta, ale první světovou válkou se cesty umělců rozcházejí, pokračují v individuálním vývoji.

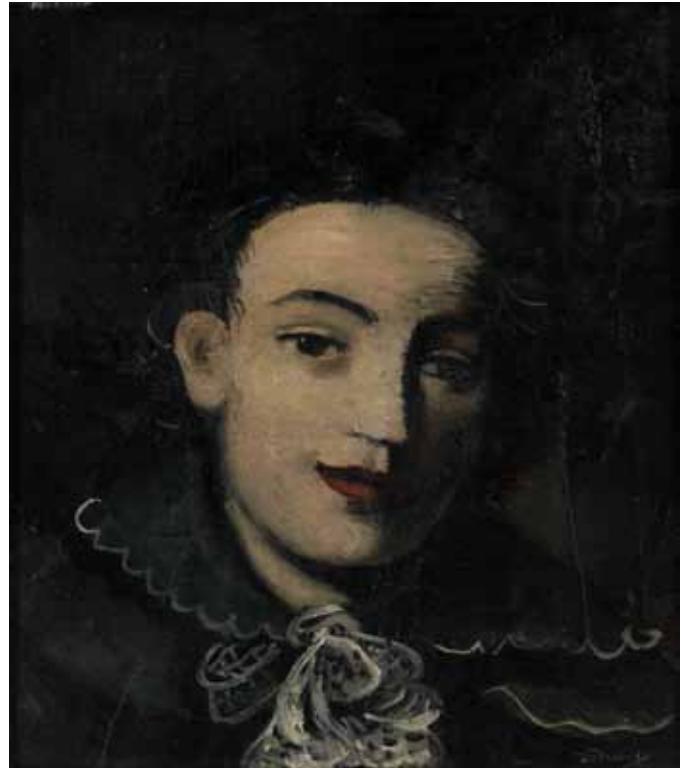
Nejvýznamnějším expresionistou byl **Ernst Ludwig Kirchner**. Byl prvním světovým umělcem, který objevil černošské a polynéské umění. Prvky kubismu a nově utvářeného expresionismu mu pomohly překonat vliv neoimpresionismu. Expresionismus se stal pro Německo 80. a 90. let dvacátého století nejvýznamnější inspirací takzvané postmodery.

K německé obrodě expresionismu, neoexpresionismu, může být přiřazena skupina jiná, mnohem mladší, vlastně procházející napříč generacemi. Je to pochopitelné, středoevropský expresionismus a sociálně kritické tendenze byly a jsou stále nějakým způsobem aktuální.

Markus Lüpertz (narozen roku 1941 v Reichenbergu, nynějším Liberci) je jedním z nejvýznamnějších současných německých malířů. Je také sochař, spisovatel, pedagog umění a jazzový pianista. Patří ke generaci (stejně jako A. R. Penck), která měla potřebu se vyrovnat s těžkým dědictvím poválečného Německa. Byl tu expresionismus i romantický, hrdinský patos ve smutné ironii. Vyučoval v Karlsruhe na Akademii výtvarných umění, později v Düsseldorfu kde byl přes 20 let ředitelem Kunstakademie. K umění přistupuje velmi poctivě a zodpovědně, zajímají ho i přesahy do jiných žánrů. V poslední době měl dvě samostatné výstavy v České republice: v Oblastní galerii v Liberci a na jaře 2018 v Galerii MIRO.

A. R. Penck, vlastním jménem Ralf Winkler, již jako malý hoch zažil bombardování Drážďan. Uměleckou kariéru začal návštěvami večerních kurzů na Hochschule für Bildende Künste v rodných Drážďanech. V roce 1968 přijal pseudonym A. R. Penck podle pozoruhodného geologa Albrechta Pencka. V téže době se začal uplatňovat na západě. Nakonec se stal jedním z nejdůležitějších představitelů německého umění. Nejcharakterističtějším rysem jeho tvorby je neoexpresionismus a neoprimitivismus.

Mgr. Petr Štěpán
historik umění

André Derain (1880 Chatou near Paris – 1954 Garches, France)

Portrait de jeune fille sur fond noir, cca 1935–39

olej na plátně | oil on canvas

35 x 30,8 cm

signováno vpravo dole | signed lower right

PŮVOD | PROVENANCE
Privatsammlung, Frankreich

LITERATURA | LITERATURE

Michel Kellermann, André Derain, Catalogue Raisonné de l'oeuvre peint, Bd. III: 1935–1954, Paris 1999,
Nr. 1785, S. 108 (s/w Abb., betitelt als "Portrait de Femme")

OVĚŘENÍ PRAVOSTI | EXPERTISE

Echtheitsbestätigung von Michel Kellermann, Paris, 23. 04. 1993

From the Summer Depository of World Classics

Pablo Picasso, Georges Braque, André Derain, Maurice Denis, Francis Picabia, Chaïm Soutine, Marc Chagall, Joan Miró, Otto Dix, Jean Fautrier, Ernst Ludwig Kirchner, Markus Lüpertz, A. R. Penck. In cooperation with Galerie Michael Haas Berlin/Zürich.

For almost 30 years now, there has been a gallery in Prague which has always brought something refreshing and valuable to the local cultural climate. Throughout this period, the MIRO Gallery has cooperated with a large number of artists and gallerists, often of international renown. Significant works by the most reputable artists have made their way to Czech and Slovak collections over the years thanks to the MIRO Gallery's activities.

This has also been enabled by the support of the Royal Canonry of the Premonstratensians which owns the Strahov court where the MIRO Gallery is located. As such, it is now possible to revel in encounters with the mastery of the best illustrators, graphic artists and painters at the MIRO Gallery in the old Rudolphine Chapel of Saint Roch.

The participants in the birth of modern art, who are included in the gallery's collections, mainly made their mark in Paris, at the beginning of the 20th century, before the World War II. The exhibition includes the creators of cubism, Pablo Picasso, Georges Braque and André Derain.

One of the creators of cubism, **Pablo Picasso**, returned to the maelstrom of cubism shortly after the World War II, albeit that it had been enhanced with somewhat heart-rending surrealism and existentialism. However, his interest in people came increasingly to the forefront. He had a number of beloved themes; ancient myths, the corrida, the circus and the painter and his model. The mastery of Picasso's drawing has been flawlessly used in lithographs and other techniques. Picasso's graphic art is capable of subduing a surrounding area through its strong expression and contrast.

Georges Braque is represented in the gallery by pieces of graphic art which were created at a more advanced age. With Braque, it is his sense of symmetry and a new type of decorativeness and sophisticated composition which come to the forefront. He is a real master of colour and French artistic refinement. It is not by chance that he formed an inseparable cubist pairing with Picasso. Despite their dissimilarities, they needed one another so much in mutual confrontation! However, their paths definitively diverged in the 1940s and 1950s. Braque was able to combine an intellectual aesthetic with decorativeness in an original manner.

The founders of cubism – the most revolutionary modern movement – also include yet another French artist, **André Derain**. He visited the famous "Bateau-Lavoir" studio building and was friends with Braque, Picasso and Apollinaire. However, his interests were also very wide-ranging. The portrait on display in the gallery is the work of Derain, the fifty-year-old. It indicates the wealth of his perceptions, from the Renaissance to the Baroque. His study of the old masters was also reflected in his contemporary work.

Maurice Denis, who was ten years older, was one of the founders of the significant Les Nabis (in Hebrew "The Prophets") group along with P. Bonnard, E. Vuillard and others. In addition, he was also most influenced by the post-impressionism and symbolism of P. Gauguin and, like Van Gogh, by Japanese woodcuts. He took a fancy to the Bretagne coast and this is also depicted in the oil painting "Conversation sacrée". The monumental rainbow which creates an almost abstract backdrop to the miraculous landscape is remarkable.

Francis Picabia was moved to embark upon many artistic and personal adventures by a restless spirit. He often opposed everybody, including himself. As such, the unfettered Dadaist movement was closest to him in the end. He managed to confront French Dadaism with the German equivalent at Montparnasse. Picabia was also not afraid of the phenomenon of kitsch or academic painting.

Chaïm Soutine, an artist who was renowned, forgotten and then rediscovered after his death, was also critical like Picabia. He arrived in Paris from the east, from Minsk and from Vilnius, like many others in 1911. Montparnasse, where Chagall and Lipchitz were already active, became his home and the location of the big world. He investigated and discovered the magic of colours and the power of nature in Mediterranean Céret, from where he left with up to two hundred paintings after a three-year stay. Soutine's picture of the houses on the coast recalls this influence. It also shows Soutine's way of working; an impulsive, lively painting style.

The graphic works of **Marc Chagall** project his fancifully fairytale perception of the world and his work with biblical themes. The atmosphere of mystery and spirituality follows on from his early works from his Jewish home environment in Vitebsk. Angels, dancers, violinists, lovers and domestic animals all float in spiritual waves of enchantment and memories.

Perhaps the most Catalan painter, ***Joan Miró***, was always highly appreciated and, like Antoni Tàpies, he has his own beautiful museum in Barcelona, where his brilliant colours stand out against a backdrop of white walls under the Mediterranean sun. Miró's work with colour is absolutely unique.

The foundations for a modern perception of a human and human destiny in tragic times are recorded in the drawings made by the German founder generation of modern arts, which goes for the drawings by ***Otto Dix*** as well. For this painter, his sense of irony, caricature and satire deepened based on the war experiences to turn into harrowing provocation, comparable with the work of Georg Grosz or writers Karl Krause or even Jaroslav Hašek.

The American art scene attracted significant attention after the World War II, but that does not mean that France had vacated its position as the world's artistic superpower. Paris developed a new type of abstract painting at the same time as America, but it was more lyrical than the American version. The Parisian artist ***Jean Fautrier*** was a significant representative of this wave. The painting "Bunch of Grapes" on display at the MIRO Gallery is an interesting example of just such lyrical abstraction. Another part of Fautrier's art belonged to the art informel movement. And this is also of interest for the history of Czech art informel, which was of great significance for Czech art in the 1960s.

Expressionism was the most influential artistic movement in Germany in the 20th century. This was associated with the establishment of the group known as "Die Brücke". This group was established in Dresden in 1906. It later moved to Berlin, where it drew on the energy of the great metropolis, but the World War I led to a parting of the ways for the artists and they continued their development individually.

The most significant expressionist was ***Ernst Ludwig Kirchner***. He was the first world artist to discover black and Polynesian art. Elements of cubism and the newly formed expressionism helped him to overcome the influence of neo-impressionism. Expressionism became the most significant inspiration for the so-called post-modern age in Germany in the 1980s and 1990s.

A different group of much younger artists, which cuts through the generations, can be ascribed to the German resurgence of expressionism, neo-expressionism. It is understandable that Central European expressionism and socially critical tendencies were and continue to be somehow current.

Markus Lüpertz (born in 1941 in Reichenberg, now Liberec) is one of the most significant contemporary German painters. He is also a sculptor, a writer, an art teacher and a jazz pianist. He belongs to the generation (like A. R. Penck), which felt the need to come to terms with the difficult heritage of post-war Germany. Expressionism and romantic, heroic pathos were in sad irony there. He taught at the Academy of Fine Art in Karlsruhe and then later in Düsseldorf, where he was the director of the Kunstakademie for more than 20 years. He approaches art very honestly and responsibly and he is interested in overlaps into other genres. He has recently had two independent exhibitions in the Czech Republic: at the Area Gallery in Liberec and at the MIRO Gallery in the spring of 2018.

A. R. Penck, whose real name was Ralf Winkler, experienced the bombardment of Dresden as a little boy. He commenced his artistic carrier by attending evening courses at the Hochschule für Bildende Künste in his native Dresden. He adopted the pseudonym A. R. Penck in 1968 based on the remarkable geologist Albrecht Penck. He also started to be active in the West at the same time. He eventually became one of the most important representatives of German art. Neo-expressionism, and neo-primitivism are the most characteristic features of his work.

Mgr. Petr Štěpán
Art Historian

Aus dem Sommerdepot der Weltklassiker

Pablo Picasso, Georges Braque, André Derain, Maurice Denis, Francis Picabia, Chaïm Soutine, Marc Chagall, Joan Miró, Otto Dix, Jean Fautrier, Ernst Ludwig Kirchner, Markus Lüpertz, A. R. Penck. In Zusammenarbeit mit der Galerie Michael Haas Berlin/Zürich.

Seit fast 30 Jahren ist in Prag eine Galerie tätig, die stets etwas Erfrischendes und Hochwertiges in das hiesige kulturelle Klima bringt. Während dieser Zeit haben viele Künstler und Galeristen, häufig von Weltruf, mit der Galerie MIRO zusammengearbeitet. Dank der Aktivitäten der Galerie fanden so bedeutende Werke der renommiertesten Autoren Eingang in tschechische und slowakische Sammlerkollektionen.

Dies war auch dank der Unterstützung durch die Königliche Kanonie der Prämonstratenser möglich, die der Eigentümer des Strahov-Hofs ist, auf dem die Galerie MIRO steht. Und so können wir uns auch heute in der Galerie MIRO, in der alten rudolfínischen Kapelle des Hl. Rochus, an einer Begegnung mit dem meisterhaften Können der besten Zeichner, Grafiker und Maler ergötzen.

Die hier anwesenden Beteiligten an der Entstehung der modernen Kunst haben sich bereits zu Beginn des 20. Jahrhunderts, vor dem Ersten Weltkrieg vor allem in Paris profiliert. Zu ihnen gehören die auf der Ausstellung vertretenen Schöpfer des Kubismus Pablo Picasso, Georges Braque und André Derain.

Einer der Schöpfer des Kubismus, **Pablo Picasso**, geriet kurz nach dem 2. Weltkrieg erneut in den Sog des Kubismus, diesmal angereichert mit einem etwas quälenden Surrealismus und Existenzialismus. Aber immer stärker tritt sein Interesse am Menschen bei ihm hervor. Meist hat er seine Lieblingsthemen – antiker Mythos, Stierkampf, Zirkus, der Maler und sein Modell. Picassos meisterhafte Zeichnung wird für lithografische und andere Techniken perfekt genutzt. Picassos Grafiken sind in der Lage, mit der Kraft des Ausdrucks und des Kontrasts den umliegenden Raum einzunehmen.

Georges Braque ist hier mit Grafiken vertreten, die im reiferen Alter geschaffen wurden. Bei Braque tritt sein Sinn für Symmetrie, neue Dekorativität wie auch eine ausgefeilte Komposition hervor. Er ist ein wahrer Meister der Farbe und der französischen künstlerischen Kultiviertheit. Nicht zufällig bildete er mit Picasso ein unzertrennliches kubistisches Paar. In ihrer Verschiedenheit waren sie in der gegenseitigen Konfrontation sehr aufeinander angewiesen! In den vierziger und fünfziger Jahren gingen ihre Wege jedoch bereits definitiv auseinander. Braque war in der Lage, auf originelle Weise intellektuelle Ästhetik mit Dekorativität zu verbinden.

Zu den Gründern des Kubismus – der revolutionärsten modernen Bewegung – gehörte auch ein weiterer französischer Künstler, **André Derain**. Er besucht das berühmte Atelierhaus „Bateau-Lavoir“ und freundet sich mit Braque, Picasso und Apollinaire an. Seine Interessen sind aber sehr breit gefächert. Das hier ausgestellte Portrait ist ein Werk des fünfzigjährigen Derain. Es deutet den Reichtum seiner Wahrnehmungen, von der Renaissance bis zum Barock an. Das Studium der alten Meister spiegelt sich auch in seinem aktuellen Schaffen wider.

Der zehn Jahre ältere **Maurice Denis** war mit P. Bonnard, E. Vuillard und anderen einer der Gründer der bedeutenden Gruppe „Nabis“ (hebräisch „Propheten“). Außerdem war er vom Postimpressionismus und Symbolismus P. Gauguins und, ähnlich wie Van Gogh, von japanischen Holzschnitten beeinflusst. Er fand auch an der bretonischen Küste Gefallen. Und diese erfasst auch das Ölgemälde „Conversation sacrée“. Bemerkenswert ist der monumentale Regenbogen, der den nahezu abstrakten Hintergrund der wundervollen Landschaft bildet.

Ein ruheloser Geist trieb **Francis Picabia** in viele künstlerische wie auch persönliche Abenteuer. Oftmals trat er gegen alle, ja sogar gegen sich selbst auf. So war ihm schließlich die ungestüme Bewegung des Dadaismus am nächsten. Er vermochte, auf dem Montparnasse den französischen Dadaismus mit dem deutschen zu konfrontieren. Picabia fürchtete auch nicht das Phänomen des Kitschs noch die akademische Malerei.

Ähnlich kritisch wie Picabia war auch **Chaïm Soutine**, ein anerkannter, dann in Vergessenheit geratener und nach seinem Tode wiederentdeckter Maler. 1911 kommt er wie viele andere aus dem Osten, aus Minsk und aus Vilnius nach Paris. Zu seiner Heimat und zum Ort der großen Welt wird das Künstlerviertel Montparnasse, wo beispielsweise bereits Chagall und Lipchitz tätig waren. Den Zauber der Farbigkeit und die Macht der Natur erkundet er im mediterranen Céret, von wo er nach einem dreijährigen Aufenthalt an die zweihundert Bilder mitbringt. Soutines Bild von Häusern an der Küste erinnert an diesen Einfluss. Es zeigt auch die Art und Weise von Soutines Arbeit – eine impulsive und lebendige Malweise.

In den Grafiken von **Marc Chagall** zeigen sich seine fantastisch-märchenhafte Wahrnehmung des Lebens und die Arbeit mit biblischen Themen. Die Atmosphäre des Geheimen und der Geistigkeit knüpft an seine frühen Werke aus dem heimischen, jüdischen Milieu in Witebsk an. Engel, Tänzer, Geigenspieler, Verliebte, Haustiere, alle schweben in geistigen Wellen der Bezauberung und der Erinnerungen.

Der wohl katalanischste Maler **Joan Miró** war stets geschätzt und hat ähnlich wie Antoni Tàpies in Barcelona ein eigenes, schönes Museum, wo unter der mediterranen Sonne und vor dem Hintergrund knallweißer Wände seine fröhliche Farbigkeit hervortritt. Mirós Arbeit mit der Farbe ist absolut einzigartig.

Die Grundlagen der modernen Sicht auf den Menschen und seine Geschicke in tragischer Zeit sind in den Zeichnungen der deutschen Gründergeneration der modernen Kunst zusammengefasst, also auch in den Zeichnungen von **Otto Dix**. Sein Sinn für Ironie, Karikatur oder Satire hat sich unter dem Eindruck der Kriegserlebnisse zu einer schreienden Provokation vertieft, vergleichbar mit dem Werk von Georg Grosz bzw. des Schriftstellers Karl Kraus und schließlich auch von Jaroslav Hašek.

Nach dem Zweiten Weltkrieg zog die amerikanische Kunstszenie die Aufmerksamkeit auf sich. Das bedeutet aber nicht, dass Frankreich die Position einer Kunstgroßmacht geräumt hätte. Fast gleichzeitig mit Amerika entwickelte sich in Paris eine neue abstrakte Malerei, die gegenüber der amerikanischer lyrischer war. Ihr bedeutender Vertreter war der Pariser Künstler **Jean Fautrier**. Das in der Galerie MIRO ausgestellte Bild „Weintrauben“ ist solch ein interessantes Beispiel lyrischer Abstraktion. Mit einer anderen Seite seiner Kunst gehört Fautrier zur Bewegung der informellen Kunst. Und dies ist auch für die Geschichte der tschechischen informellen Kunst interessant, die für die tschechische Kunst der 60er Jahre sehr bedeutsam war.

Im Deutschland der Zwanzigerjahre war der Expressionismus die einflussreichste Kunstbewegung, die mit der Entstehung der Künstlergruppe Brücke zusammenhing. Diese Gruppe entstand 1906 in Dresden. Später zieht sie nach Berlin, wo sie die Energie der Großstadt tankt, aber mit dem Ersten Weltkrieg trennen sich die Wege der Künstler, die sich individuell weiterentwickeln.

Der bedeutendste Expressionist war **Ernst Ludwig Kirchner**. Er war der erste Künstler von Welt, der die afrikanische und polynesische Kunst entdeckte. Elemente des Kubismus und des neu geformten Expressionismus halfen ihm, den Einfluss des Neoimpressionismus zu überwinden. Der Expressionismus wurde für das Deutschland der 80er und 90er Jahre des zwanzigsten Jahrhunderts zur wichtigsten Inspiration der sogenannten Postmoderne.

Der deutschen Wiedergeburt des Expressionismus, des Neoexpressionismus, kann eine andere, viel jüngere Gruppe zugeordnet werden, die eigentlich quer durch alle Generationen geht. Dies ist verständlich, denn der mitteleuropäische Expressionismus und sozialkritische Tendenzen waren und sind in gewisser Weise immer noch aktuell.

Markus Lüpertz (geboren 1941 in Reichenberg, dem heutigen Liberec) ist einer der bedeutendsten deutschen Gegenwartsmaler. Er ist auch Bildhauer, Schriftsteller, Kunstpädagoge und Jazzpianist. Er gehört zu einer Generation (ebenso wie A. R. Penck), die sich mit dem schwierigen Erbe des Nachkriegsdeutschlands auseinandersetzen musste. Hier gab es den Expressionismus wie auch einen romantischen Heldenpathos in einer traurigen Ironie. Er lernte in Karlsruhe an der Akademie der Bildenden Künste und später in Düsseldorf, wo er über 20 Jahre Direktor der Kunsthakademie war. Sein Kunstansatz ist sehr ehrlich und verantwortungsvoll, ihn interessieren auch Überlappungen mit anderen Genres. In der letzten Zeit hatte er zwei eigenständige Ausstellungen in der Tschechischen Republik: in der Regionalgalerie Liberec und im Frühjahr 2018 in der Galerie MIRO.

A. R. Penck, mit eigentlichem Namen Ralf Winkler, erlebte bereits als kleiner Junge die Bombardierung Dresdens. Seine Künstlerkarriere begann er mit Besuchen von Abendkursen an der Hochschule für Bildende Künste im heimischen Dresden. 1968 nahm er das Pseudonym A. R. Penck, nach dem bemerkenswerten Geologen Albrecht Penck an. Zur selben Zeit begann er, sich im Westen durchzusetzen. Schließlich wurde er einer der bedeutendsten Vertreter der deutschen Kunst. Sein Schaffen ist am stärksten vom Neoexpressionismus und Neoprimitivismus geprägt.

Mag. Petr Štěpán
Kunsthistoriker

Из собрания мировых классиков

Пабло Пикассо, Жорж Брак, Андре Дерен, Морис Дени, Франсис Пикабиа, Хаим Сутин, Марк Шагал, Жоан Миро, Отто Дикс, Жан Фотрие, Эрнст Людвиг Кирхнер, Маркус Люперц, А. Р. Пенк. В сотрудничестве с Галереей Михаэль Хаас Берлин/Цюрих.

Уже почти 30 лет в Праге работает галерея, вносящая в местный культурный климат всегда что-то свежее и стоящее. За это время с Галереей МИРО сотрудничало множество художников и галеристов, часто мировых имен. Благодаря деятельности галереи таким образом в чешские и словацкие художественные коллекции попали выдающиеся произведения самых известных авторов.

Это стало возможным благодаря поддержке со стороны Королевской канонии премонстрантов, которой принадлежит страговское подворье, где находится Галерея МИРО. Поэтому в Галерее МИРО, в старинной капелле Св. Роха эпохи императора Рудольфа II, и сегодня мы можем насладиться встречами с мастерством самых лучших рисовальщиков, графиков и живописцев.

Представленные здесь участники зарождения современного искусства профилировали прежде всего в Париже уже в начале XX века, перед Первой мировой войной. К ним относятся представленные на выставке основоположники кубизма Пабло Пикассо, Жорж Брак и Андре Дерен.

Одного из создателей кубизма, **Пабло Пикассо**, вскоре после Второй мировой войны вновь захватил вихрь кубизма, на этот раз обогащенного несколько терзающим сюрреализмом и экзистенциализмом. Однако все более отчетливо у него проявляется интерес к человеку. Его излюбленные темы – античная мифология, коррида, цирк, художник и его модель. Мастерский рисунок Пикассо в совершенстве подходит для литографии и иных техник. Графические работы Пикассо способны силой своей выразительности и контраста овладевать окружающим пространством.

Жорж Брак здесь представлен графиками, созданными в более зрелом возрасте. У Брака на поверхность выступает его ощущение симметрии, новой декоративности и проработанной композиции. Это действительный мастер цвета и французского изобразительного изящества. Неслучайно он и Пикассо – это неразлучная пара в кубизме. Им так была необходима эта разница во взаимной конфронтации! Однако в сороковые и пятидесятые годы их пути окончательно разошлись. Браку удалось оригинально совместить интеллектуальную эстетику и декоративность.

К числу основателей кубизма – самого революционного современного движения – относится еще один французский художник. Это **Андре Дерен**, который посещает известный дом-ателье художников Бато-Лавуар (Bateau-Lavoir), дружит с Браком, Пикассо, Аполлинером. Но его интересы гораздо более широки. Выставленный здесь портрет – работа Дерена в возрасте 50 лет. Он демонстрирует богатство его восприятия, ощущений, от ренессанса до барокко. Познание секретов старых мастеров отражается и в его современном творчестве.

На десять лет старше его **Морис Дени**, наряду с Пьером Боннаром, Эдуаром Вюйаром и другими, был одним из основоположников известной группы «Наби» (в переводе с древнееврейского «Пророки»). Помимо прочего, это был художник, на которого оказали наибольшее влияние постимпрессионизм и символизм Поля Гогена и, как на Ван Гога, японские гравюры на дереве. Он облюбовал побережье Бретани. Это нашло свое отражение в работе маслом «Conversation sacrée». Примечательна его монументальная радуга, образующая почти абстрактный фон чудесного пейзажа.

Беспокойный дух гнал **Франсиса Пикабиа** ко многим творческим и личным приключениям. Часто он выступал против всех, даже против самого себя. В конце концов, наиболее близким ему оказалось движение дадаизма. На Монпарнасе ему удалось столкнуть дадаизм французский с дадаизмом немецким. Пикабиа не чурался ни феноменом кича, ни академической живописи.

Таким же критиком, как и Пикабиа, был и **Хаим Сутин**, художник, которого то признавали, то забывали, а после его смерти открыли вновь. В 1911 году он прибывает в Париж, как многие другие, с Востока – из Минска и Вильнюса. Его домом и местом познания большого мира становится Монпарнас, где уже работали, например, Шагал и Липшиц. Очарование красочности и силу природы он исследует и открывает в средиземноморском Сере, откуда после трех лет пребывания привозит двести картин. Картина Сутина с домами на побережье напоминает об этом влиянии и демонстрирует способ техники Сутина – это импульсивная, живая живопись.

В картинах **Марка Шагала** отражено его фантастически сказочное восприятие жизни и работы с библейской тематикой. Атмосфера таинственности и духовности в его ранних работах исходит из домашней еврейской среды в Витебске. Ангелы, танцоры, скрипачи, влюбленные, домашние животные – все они возносятся в духовных волнах зачарованности и воспоминаний.

Вероятно, самый каталонский художник **Жоан Миро** всегда очень ценился и, как Антони Тапиес, имеет в Барселоне свой собственный великолепный музей, где под средиземноморским солнцем и на фоне ослепительно белых стен выделяется его ликующая красочность. Работа Миро с краской абсолютно уникальна.

Основы современного видения человека и его судьбы в трагические времена запечатлены в рисунках поколения немецких основоположников современного искусства, в частности, в рисунках **Отто Дикса**. Чувство иронии, карикатуры или сатиры под влиянием военных впечатлений у него углублено вплоть до мучительной провокации, сравнимой с творчеством Георга Гросса или писателя Карла Крауса, да и Ярослава Гашека.

После Второй мировой войны много внимания привлекла к себе американская художественная сцена. Но это не значит, что Франция сдала позиции художественной сверхдержавы. Почти одновременно с Америкой в Париже появилась новая абстрактная живопись, по сравнению с Америкой более лирическая. Ее видным представителем был парижский художник **Жан Фотрие**. Картина «Гроздь винограда», выставленная в Галерее МИРО, является интересным примером такой лирической абстракции. Другой гранью своего творчества Фотрие принадлежит к движению информализма. А это уже интересно в связи с историей чешского информеля, которая была очень важна для чешского искусства 60-х годов.

В Германии XX века самым влиятельным художественным движением был экспрессионизм. Это было связано с возникновением группы Die Brücke («Мост»), которая появилась в Дрездене в 1906 году. Позже она перемещается в Берлин, где черпает энергию большого города, но в годы Первой мировой войны пути художников расходятся. Каждый из них продолжает развиваться в индивидуальном стиле.

Самым выдающимся экспрессионистом был **Эрнст Людвиг Кирхнер**. Он был первым в мире художником, открывшим для себя негритянское и полинезийское искусство. Элементы кубизма и новообразованного экспрессионизма помогли ему преодолеть влияние неоимпрессионизма. Экспрессионизм стал для Германии 80-х и 90-х лет XX века самым значительным вдохновением, это так называемый постмодерн.

К немецкому возрождению экспрессионизма, неоэкспрессионизму, можно отнести другую группу, гораздо более молодую, фактически переходящую из поколения в поколение. Это, понятно, центральноевропейский экспрессионизм, а социально-критические тенденции были и остаются в какой-то мере актуальными до сих пор.

Маркус Люперц (родился в 1941 г. в Райхенберге, сегодня Либерец) является одним из известнейших современных немецких художников. Это и скульптор, писатель, педагог искусства и джазовый пианист. Он относится к поколению (как и А. Р. Пенк), которое нуждалось в примирении с тяжким наследием послевоенной Германии. Здесь был экспрессионизм и романтический, героический пафос в печальной иронии. Он учился в Карлсруэ в Академии изобразительных искусств, позднее в Дюссельдорфе, где более 20 лет являлся директором Кунстакадемии. К искусству подходит с большим уважением и ответственностью, ему интересны и выход за рамки иных жанров. В последнее время у него состоялись две авторские выставки в Чешской Республике: в Областной галерее в городе Либерец и весной 2018 года в Галерее МИРО.

А. Р. Пенк, настоящее имя Ральф Винклер, в детстве пережил бомбардировку Дрездена. Он начал свою художественную карьеру с посещения вечерних занятий в Hochschule für Bildende Künste в своем родном Дрездене. В 1968 году он взял псевдоним А. Р. Пенк в честь замечательного геолога Альбрехта Пенка. В это же время начинает получать известность на Западе. В результате он становится одним из самых значительных представителей немецкого искусства. Наиболее характерной чертой его творчества являются неоэкспрессионизм и неопримитивизм.

Петр Штепан
магистр, историк искусства

Francis Picabia (1879 Paris – 1953 Paris, France)

La fleur, cca 1934 – 1936

olej na plátně | oil on canvas

73 x 60 cm

signováno vpravo dole | signed lower right

PŮVOD | PROVENANCE

Olga Picabia, París (1954 vom Künstler geerbt, bis mind. 1974)

Privatsammlung (als Geschenk von oben Genannter erhalten)

Auktion Sothebys, London, 22. 10. 1986, Los 157

Auktion Hôtel Drouot, París, 21. 06. 1990, Nr. 44

Privatsammlung, Frankreich (1988 erworben)

Galerie Michael Haas, Berlin

LITERATURA | LITERATURE

M. L. Borrás: Picabia, London, 1985, Nr. 796, S. 532, Abb. 988, S. 444 (s/w Abb., mit falschem Medium, datiert „circa 1943“);

William A. Camfeld, Beverley Calté, Candace Clements, Arnauld Pierre: Francis Picabia, Catalogue Raisonné, Vol. III (1927-1939), Brüssel 2019, Nr. 1340, S. 325 (Farbabbr.); 2020, Kat. Galerie Haas, Berlin / Zürich, 2020, S. 19 (ganzs. Farbabbr.)

Ověření pravosti | EXPERTISE

Das Comité Picabia hat die Echtheit des Gemäldes bestätigt, 2. 4. 2019

Poznámka | Note

Vermutlich wurde das Motiv über eine frühere Arbeit gemalt, die teils bei den Blättern am Fuß der Blume sichtbar ist.

Francis Picabia

Pablo Picasso (1881 Málaga, Spain – 1973 Mougins, France)

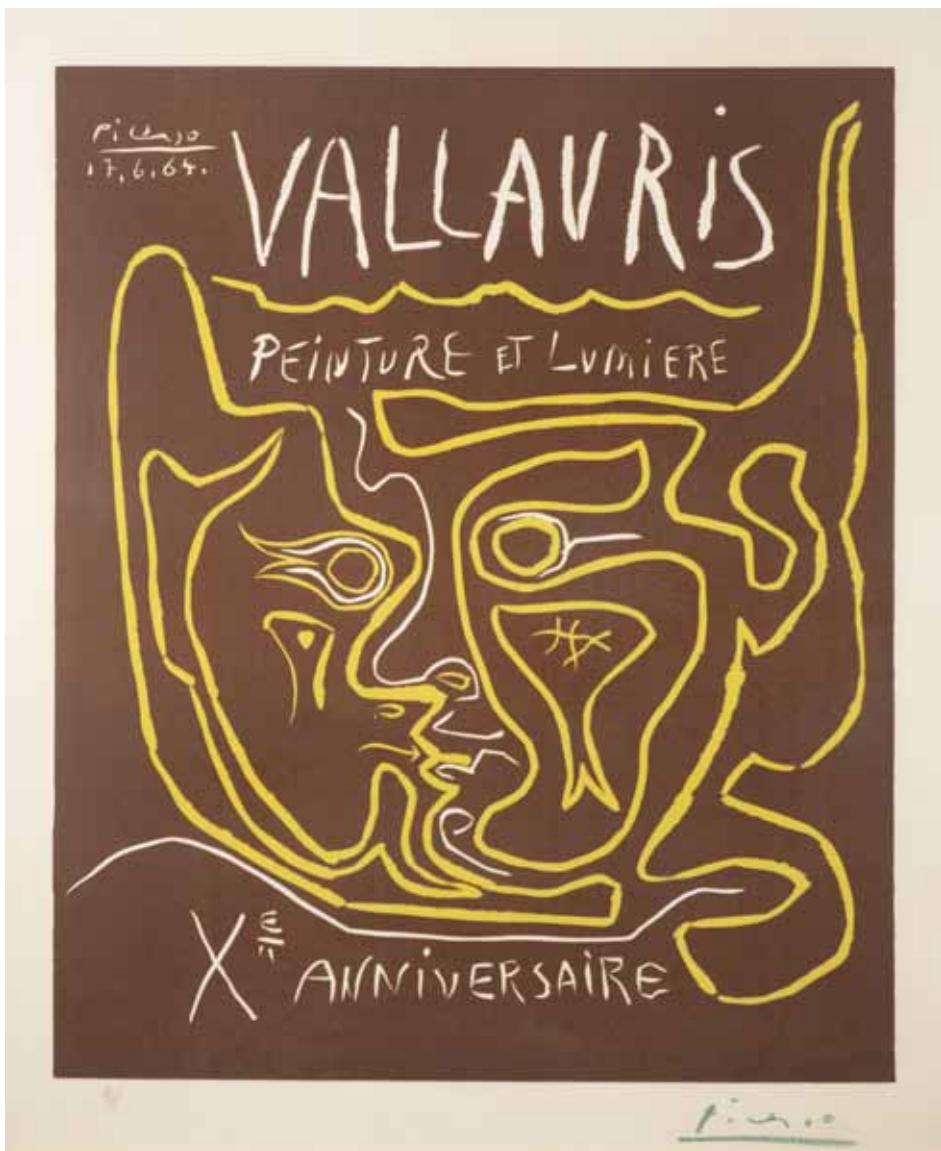
Le Départ, 1951

barevná litografie | coloured lithograph

v desce vlevo dole datováno „25. 4. 51“ (zrcadlově) | dated at the bottom left in the board „25. 4. 51“ (reflective)

36 x 44 cm

Mourlot č. 201 | Mourlot No. 201

Pablo Picasso (1881 Málaga, Spain – 1973 Mougins, France)

Vallauris Peinture et Lumière, 17. 6. 1964

barevný linoryt na papíře | coloured linocut on paper

2. stav | 2nd condition

64 x 53 cm

signováno a číslováno vlevo nahore „36/185“ | signed and numbered „36/185“ upper left

LITERATURA | LITERATURE

Brigitte Baer, „Picasso, Peintre-Graveur“, Tome V, Catalogue raisonné de l'oeuvre gravé et des monotypes 1946-1958, Editions Kornfeld, Paris/Zürich 1989, Kat. Nr. 1353
Ille état B.a, S. 531.“Picasso - Linoleum Cuts, The Mr. and Mrs. Charles Kramer Collection in the Metropolitan Museum of Art“, The Metropolitan Museum of Art, New York; Random House, New York, New York 1985, Kat. Nr. 146, S. 145.

VYSTAVENO | EXHIBITED

„Picasso - Linoleum Cuts, The Mr. and Mrs. Charles Kramer Collection in the Metropolitan Museum of Art“, The Metropolitan Museum of Art, New York; Random House, New York, March 7 - May 12, 1985, Kat. Nr. 146.

Pablo Picasso (1881 Málaga, Spain – 1973 Mougins, France)

Figure, 20. 04. 1947

litografie na papíře Arches | *litograph on the Arches paper*

76,5 x 56,5 cm

na zadní straně značeno „88“, „M 88“ a „6/6 FM“ | *marked on the reverse „88“, „M 88“ and 6/6 FM*

náklad: exemplář pro pana Mourlota (existuje dalších 5 autorských výtisků) | *edition: example for Mr. Mourlot (5 more author prints exist)*

LITERATURA | LITERATURE

Fernand Mourlot, "Picasso Lithograph", Bd. 2, 1947-1949, París 1950, S. 28, Kat. Nr. 88.

"Pablo Picasso - Die Lithographien", Einleitung von Ernst-Gerhard Güse, Werkverzeichnis von Bernd Rau, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1988, Kat. Nr. 197, S. 227
(und ganzs. Abb. o.S.).

Ulrike Gauss (Hrsg.), "Pablo Picasso - Die Lithographie", Graphikmuseum Pablo Picasso Münster, Die Sammlung Huizinga, Hatje Cantz Verlag, Münster 2000, Kat. Nr. 217 / 88, S. 90.

VÝSTAVENO | EXHIBITED

„Picasso. Exclusiv aus Privatsammlungen“, Einführungstext von Roland Doschka, Glaspalast Augsburg, 16.02. - 16. 05. 2005;

From Classical modernism to contemporary art / from Picasso & Kupka to Dokoupil, Galerie MIRO, Prag, 12.09. - 20. 11. 2016, Kat. S. 41 (ganzs. Farabb.).

POZNÁMKA | NOTE

Tiskař Fernand Mourlot potvrzuje náklad 5 uměleckých tisků, přičemž šestý exemplář, pro něj vytvořený, nikde nezmiňuje („6/6 FM“, FM znamená Fernand Mourlot). |
Fernand Mourlot, the printer, confirms the edition of 5 art prints while he ceases to mention the 6th example made specifically for him („6/6 FM“, FM stands for Fernand Mourlot).

Pablo Picasso (1881 Málaga, Spain – 1973 Mougins, France)

Femme au Fauteuil No. 1, 23. 12. 1948

litografie na papíře Arches, 7. stav z 11 | *lithograph on the Arches paper, 7th condition of 11*

69,5 × 54,5 cm

na zadní straně Fernandem Mourlotem tužkou značeno, číslováno a signováno monogramem „FM 134, le état du report, 6/6“ | *marked, numbered and monogrammed „FM 134, le état du report, 6/6“ by pencil* by Fernando Mourlot on the reverse

LITERATURA | LITERATURE

Fernand Mourlot, Picasso Lithographie 1947-1949, Bd. II, Paris 1950, Nr. 134, S. 104, S. 111 (Abb.)

Fernand Mourlot, Picasso Lithograph, Paris 1970, Nr. 134, S. 108 (Abb.)

Bernd Rau, Pablo Picasso, Die Lithographien, Werkverzeichnis, Einleitung von Ernst-Gerhard Güse, Stuttgart 1988, Nr. 382, S. 241 (Abb.)

POZNÁMKA | NOTE

Velikost papíru: 76,7 × 56 cm

7. stav z 11, 1 z 6 exemplářů rezervovaných pro umělce a tiskaře (z tohoto stavu neexistuje náklad) |

Size of the paper: 76,7 × 56 cm

7th condition from 11, 1 from 6 specimens reserved for artists and printers (edition from this condition does not exist)

Pablo Picasso (1881 Málaga, Spain – 1973 Mougins, France)

Neuf têtes, 7 & 9. 11. 1934

mědiryt na papíře | copperplate engraving on paper

31,7 x 22,6 cm

signatura razitkem vpravo dole, číslováno vlevo dole „10/50“ | signature by stamp bottom right, numbered „10/50“ bottom left

LITERATURA | LITERATURE

Georges Bloch, "Pablo Picasso", Tome IV, Catalogue de l'oeuvre gravé et lithographié 1970-1972, Editions Kornfeld et Klipstein, Bern 1975, Kat. Nr. 285, S. 215
und Tome I, Catalogue de l'oeuvre gravé et lithographié 1904-1967, Kat. Nr. 285, S. 86.

POZNÁMKA | NOTE

Exempláře nákladu 1/50 do 15/50 byly vytiskeny na starém papíře s širokým okrajem. Exempláře 16/50 do 30/50 na bílém papíře Verge a exempláře 31/50 do 50/50 na tónovaném papíře Verge d'Arches. | Edition specimens from 1/50 to 15/50 were printed on an old paper with a wide edge. Specimens from 16/50 to 30/50 on white Verge paper and specimens from 31/50 to 50/50 on the toned Verge d'Arches paper.

Pablo Picasso (1881 Málaga, Spain – 1973 Mougins, France)

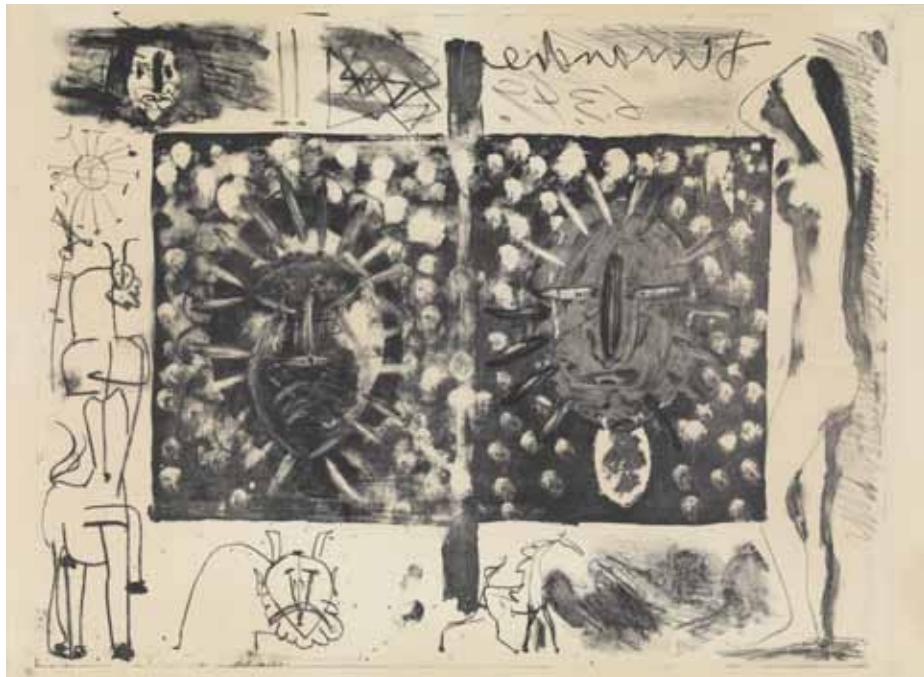
Dans L'Aréne: La Pique II, 1949

akvatinta na papíře Velin | *aquatint on Velin paper*

34,7 × 27,5 cm

LITERATURA | LITERATURE

Brigitte Baer, Picasso, Peintre-Graveur, Tome IV, Catalogue raisonné de l'oeuvre grave et des monotypes 1946-1958, vydáno / published Kornfeld, París / Zurich 1988,
kat. č. 837 A / cat. No. 837 A, str. / page 109.

Pablo Picasso (1881 Málaga, Spain – 1973 Mougins, France)

Deux têtes

návrh na knižní obal pro I. díl čtyřdílného vydání souborného díla od F. Mourlotova „Picasso Lithographie“, 6. 3. 1949 | *design for the book cover for the 1st part of the 4-part edition of collective work from F. Mourlot „Picasso Lithographie“*, 6. 3. 1949

litografie na papíře | *lithograph on paper*

53,5 × 70 cm

datováno v desce, nahoře vpravo stranově obráceno "6. 3. 49", signováno Fernandem Mourlotem | *dated in the board, upper right turned side "6. 3. 49", signed by Fernando Mourlot*

LITERATURA | LITERATURE

Fernand Mourlot, „Picasso Lithograph“, Andre Sauret Editions du Livre, Paris 1970, kat. č. 159 / cat. No. 159, str. / page 136.

Ulrike Gauss, „Pablo Picasso – Litografie / Lithograph“, Grafické museum / Graphic Museum Pablo Picasso Munster, sbírka / collection Huizinga, Hatje Cantz Verlag, Münster 2000, kat. č. 475 / cat. No. 475 / 159, str. / page 178.

Pablo Picasso (1881 Málaga, Spain – 1973 Mougins, France)
Au Cirque: Acrobates, Girafe, Nageuses, 11. 4. 1968

lept na papíře Velin | etching on Velin paper

45,2 x 56,3 cm

signováno a číslované „29/50“ v desce s datem „11. 4. 68. I“ | signed and numbered "29/50" in the board with date „11. 4. 68. I“

LITERATURA | LITERATURE

Georges Bloch, Pablo Picasso, Tome II, Catalogue de l'oeuvre gravé et lithographié 1966-1969, Editions Kornfeld et Klipstein, Bern 1977, Kat. Nr. 1504, S. 123 (Abb.);
Brigitte Baer, „Picasso Peintre-Graveur“, Catalogue raisonné de l'oeuvre gravé, 1966-1968, Editions Kornfeld, Bern 1994, Bd. 6, S. 195, Kat. Nr. 1520, (Abb.)

POZNÁMKA | NOTE

Vydáno v edici galerie Louise Leiris Paris, 1969. Dodatečně k nákladu 50 signovaných a číslovaných exemplářů bylo vytisknuto 17 autorských tisků. |
Published in the edition of Louis Leiris Gallery, Paris, 1969. Additionally to the edition of 50 signed and numbered specimens were printed 17 author's prints.

Ernst Ludwig Kirchner (1880 Aschaffenburg, Germany - 1938 Davos, Switzerland)

Paar am Tisch, verso: Akt im Tub (1911), cca 1924

inkoust na papíře | *ink on paper*

31,8 x 42 cm

vzadu štítek s popiskem: Pár, kresba tužkou Akt im Tub, 1911', pozůstalostní razítko Pda / Bi 17 | *labeled on the reverse: The couple, pencil drawing Akt im Tub, 1911', an estate stamp Pda / Bi 17*

PŮVOD | PROVENANCE

Nachlass Ernst Ludwig Kirchner

Galerie Henze & Ketterer, Wichtach/Bern

Sammlung Werner Blohm (2000 erworben)

Privatsammlung, Norddeutschland

LITERATURA | LITERATURE

Will Grohmann, Das Werk Ernst Ludwig Kirchners, München 1926, S. 30 (ganzs. Abb.);

Ernst Ludwig Kirchner, zum 120. Geburtstag, Katalog 59, Galerie Henze & Ketterer, Wichtach/Bern 2000, Nr. 42, S. 54 (Abb.);

Im Zentrum: Ernst Ludwig Kirchner, Eine Hamburger Privatsammlung, Ausst. Kat. Hamburger Kunsthalle, Kirchner Museum Davos, Brücke-Museum Berlin, Hamburg 2002, Nr. 86, S. 87 (ganzs. Abb.), S. 186 (Text);

Ernst Ludwig Kirchner und Werke aus Afrika, Ausst. Kat. Galerie Haas Zürich, 2018, Umschlag (ganzs. Detailabb.), S. 45 (ganzs. Farbabbb.)

VÝSTAVENO | EXHIBITED

Im Zentrum: Ernst Ludwig Kirchner, Eine Hamburger Privatsammlung, Hamburger Kunsthalle, 26. 10. 2001 - 13. 01. 2002, Kirchner Museum Davos, 27.01. - 14. 04. 2002, Brücke-Museum Berlin, 17.01. - 02. 03. 2003;

Ernst Ludwig Kirchner und Werke aus Afrika, Galerie Haas Zürich, 26.01. - 16. 03. 2018

POZNÁMKA | NOTE

Die Dargestellten sind wahrscheinlich der Baseler Künstler Albert Müller und dessen Frau Anna Hübscher (Hinweis von Roland Scotti). Kirchner lernte Müller 1924 kennen. 1925 verbringt dieser mit seiner Familie den Sommer in Frauenkirch. Die Zeichnung kann demnach erst 1924 oder später entstanden sein. Mit Müller verband Kirchner eine enge Freundschaft, die durch Müllers frühen Tod im Jahr 1926 beendet wurde. (Ulrike Heidelbach in: Im Zentrum: Ernst Ludwig Kirchner, Eine Hamburger Privatsammlung, Hamburg 2002, S. 186)

Ernst Ludwig Kirchner (1880 Aschaffenburg, Germany - 1938 Davos, Switzerland)

Großer Mädchenakt in Badetub, 1909

litografie na papíře Velin | *lithograph on Velin paper*

59,8 x 44,8 cm

číslovaná, značeno, uveden název vlevo dole, na zadní straně potvrzení autenticity Walterem Kirchnerem, autorovým bratrem, signováno a datováno 30. 09. 1950 | numbered, marked and titled lower left, stamped with the certificate of authenticity from Walter Kirchner's brother on the reverse, signed and dated 30. 09. 1950

náklad: jeden ze 7 známých exemplářů, tištěných z velkého kamene E | edition: one of 7 known Ex., printed from the large stone E

PŮVOD | PROVENANCE

Stuttgarter Kunstkabinett, 24. Auktion, 29. Mai 1956, Kat. 575, sowie 1951 und 1952

Galerie Kornfeld (2011)

Koller, Zürich, Auktion 22. 06. 2012, Los 3416

LITERATURA | LITERATURE

Ernst Ludwig Kirchner, Zeichnungen und Pastelle, hrsg. v. Roman Norbert Ketterer, Stuttgart, Zürich 1970;

Annemarie und Wolf-Dieter Dube, E. L. Kirchner, Das Graphische Werk, Bd. I und II, hrsg. von den Bayerischen Staatsgemäldesammlungen, München 1980, Kat. Nr. 80, Bd. I S. 134, Bd. II, S. 244 (Abb.);

Günther Gercken, Ernst Ludwig Kirchner. Kritisches Werkverzeichnis der Druckgraphik, Bd. II (1909-1911), Bern 2013, Nr. 370, S. 379 (Abb.);

Nummer 4, Kat. Stockebrand + Ueckermann, Berlin 2017, S. 5 (ganzs. Farabb.);

Ernst Ludwig Kirchner und Werke aus Afrika, Ausst. Kat. Galerie Haas Zürich, 2018, S. 7 (ganzs. Farabb.).

VÝSTAVENO | EXHIBITED

Ernst Ludwig Kirchner und Werke aus Afrika, Galerie Haas Zürich, 26.01. - 16. 03. 2018

POZNÁMKA | NOTE

Das Modell kommt 1909 auf zahlreichen Lithographien vor, ohne dass eine namentliche Identifizierung möglich ist laut Prof. Dr. Günther Gerken. In der Literatur wird vermutet, dass es sich um Doris Grosee (1884 - nach 1936) handelt, die erste Frau des Künstlers (nach seiner Zählung) (Kirchner Museum Davos, wo das Blatt ebenfalls vorhanden ist).

Joan Miró (1893 – 1983)

Flux de L'Aimant, 1964

suchá jehla na papíře | drypoint on paper

49 x 58 cm

monogram a označení: H.C. II/XX | monogram with mark: H.C. II/XX

Dupin č. 384 | Dupin No. 384

Joan Miró (1893 – 1983)

Flux de L'Aimant, 1964

suchá jehla na papíře | drypoint on paper

49 x 58 cm

monogram a označení: H.C. II/XX | monogram with mark: H.C. II/XX

Dupin č. 380 | Dupin No. 380

Joan Miró (1893 – 1983)

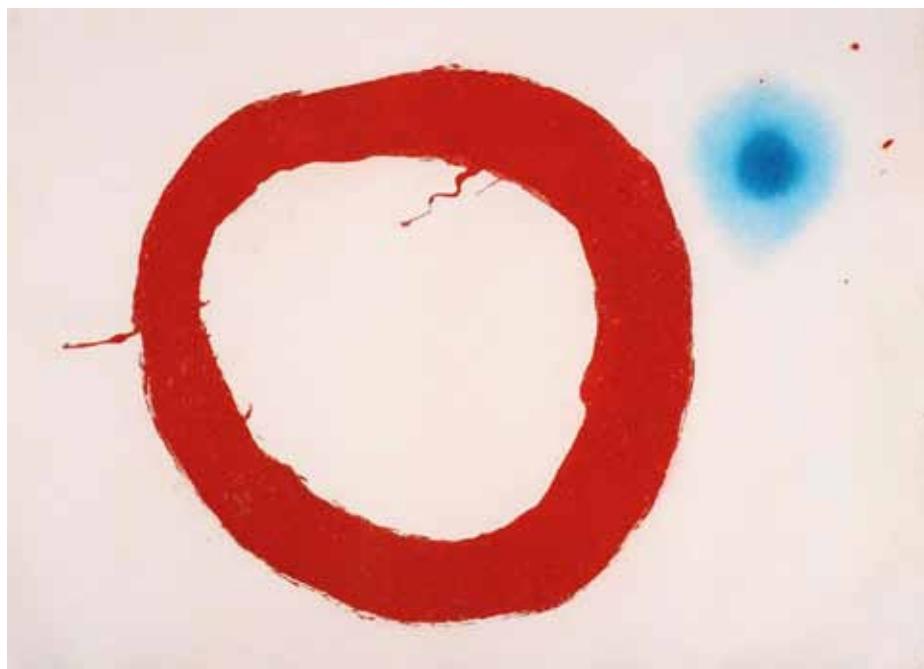
Flux de L'Aimant, 1964

suchá jehla na papíře | *drypoint on paper*

49 x 58 cm

monogram a označení: H.C. II/XX | *monogram with mark: H.C. II/XX*

Dupin č. 378 | *Dupin No. 378*

Joan Miró (1893 – 1983)

Lapidari, 1981

akvatinta na papíře | *aquatint on paper*

35 × 48 cm

zkušební tisk v této variantě bez vlastního nákladu | *trial proof of this variant without actual edition*

Dupin 1142, Cramer 251, Mi24

Marc Chagall (1887 Liozna, Russian Empire – 1985 Saint-Paul-de Vence, France)
Les Toits

litografie na papíře | *lithograph on paper*
4. stav, černobílý tisk | *4th condition, black and white print, 1956*
55 x 41 cm

LITERATURA | LITERATURE

„Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss“, Sammlung C.S., Stadtmuseum Siegburg, Hrsg. Karl-Heinz Bast, Rheinlandia Verlag, Siegburg 1993, Kat. Nr. 50, S. 185, Abb. Kat. Nr. 50, o. S.

VYSTAVENO | EXHIBITED

„Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss“, Sammlung C.S., Stadtmuseum Siegburg, September 1993, Kat. Nr. 50

POZNÁMKA | NOTE

Nicht bei Mourlot, Gauss, Güse oder Forestier verzeichnet.

Marc Chagall (1887 Liozna, Russian Empire – 1985 Saint-Paul-de Vence, France)

L'Écuyère au Coq, 1943

dřevoryt na japonském papíře | woodcut on Japanese paper

17,6 x 11,2 cm

LITERATURA | LITERATURE

Eberhard W. Kornfeld: Verzeichnis der Kupferstiche, Radierungen und Holzschnitte von Marc Chagall, Bd. 1: Werke 1922-1966, Bern 1970, Kat. Nr. 84;
Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss, Sammlung C. S., Stadtmuseum Siegburg, Hrsg. Karl-Heinz Bast, Rheinlandia Verlag, Siegburg 1993, Kat. Nr. 19, S. 185, Abb. Kat. Nr. 19, o. S.

VYSTAVENO | EXHIBITED

Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss, Sammlung C. S., Stadtmuseum Siegburg, September 1993, Kat. Nr. 19

Marc Chagall (1887 Liozna, Russian Empire – 1985 Saint-Paul-de Vence, France)

La Chèvre au Violon, 1922/23

dřevoryt na japonském papíře | woodcut on Japanese paper

20,2 x 28 cm

LITERATURA | LITERATURE

Eberhard W. Kornfeld, "Verzeichnis der Kupferstiche, Radierungen und Holzschnitte von Marc Chagall", Bd. 1: Werke 1922-1966, Bern 1970, Kat. Nr. 34."Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss", Sammlung C. S., Stadtmuseum Siegburg, Hrsg. Karl-Heinz Bast, Rheinlandia Verlag, Siegburg 1993, Kat. Nr. 12, S. 185, Abb. Kat. Nr. 12, o. S.

VYSTAVENO | EXHIBITED

„Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss“, Sammlung C. S., Stadtmuseum Siegburg, September 1993, Kat. Nr. 12

Marc Chagall (1887 Liozna, Russian Empire – 1985 Saint-Paul-de Vence, France)

Le Juif à la Thora, 1922/23

dřevoryt na japonském papíře | woodcut on Japanese paper

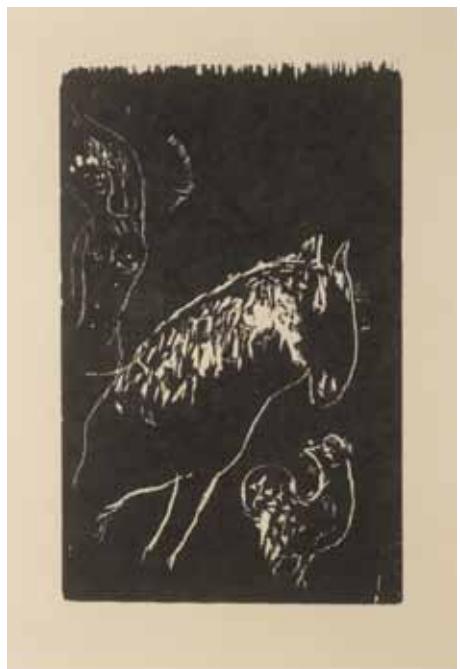
28,1 x 20,3 cm

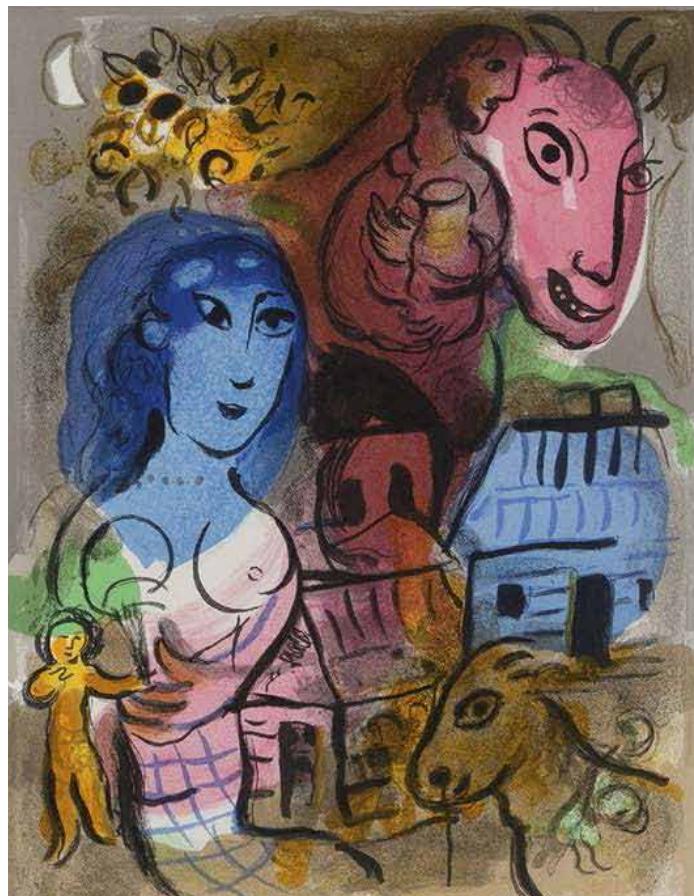
LITERATURA | LITERATURE

Eberhard W. Kornfeld, "Verzeichnis der Kupferstiche, Radierungen und Holzschnitte von Marc Chagall", Bd. 1: Werke 1922-1966, Bern 1970, Kat. Nr. 35."Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss", Sammlung C. S., Stadtmuseum Siegburg, Hrsg. Karl-Heinz Bast, Rheinlandia Verlag, Siegburg 1993, Kat. Nr. 13, S. 185, Abb. Kat. Nr. 13, o. S.

VYSTAVENO | EXHIBITED

„Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss“, Sammlung C. S., Stadtmuseum Siegburg, September 1993, Kat. Nr. 13

Marc Chagall (1887 Liozna, Russian Empire - 1985 Saint-Paul-de Vence, France)

XXe Siècle – Hommage à Marc Chagall, 1969

barevná litografie na papiře | colour lithograph on paper

50 x 36 cm

zkušební tisk před vlastním nákladem 75 podepsaných a číslovaných exemplářů | trial proof before actual edition of 75 signed and numbered examples
Mourlot č. 572 / Mourlot No. 572

LITERATURA | LITERATURE

Werkverzeichnis der Lithographien (M IV), Chagall Lithographie, 1969-1973, Bd. IV Katalog und Erläuterungen von Charles Solier und Fernand Mourlot, Éd. André Sauré, Monte Carlo 1974, Kat. Nr. 572, Abb. S. 28f

Ulrike Gauss (Hrsg.), "Marc Chagall - Die Lithographien, La Collection Solier", Verlag Gerd Hatje, Ostfildern-Ruit 1998, Kat. Nr. 572, S. 270.

PŮVOD | PROVENANCE
Castor Seibel, Bonn, Germany

Marc Chagall (1887 Liozna, Russian Empire – 1985 Saint-Paul-de Vence, France)

La Nappe à Carreaux, Paris 1951/52

litografie na papíre | *lithograph on paper*

57 x 38 cm

LITERATURA | LITERATURE

Werkverzeichnis der Lithographien (M I), "Chagall Lithographe", Vorwort von Marc Chagall, Einführung von Julien Cain, Notizen von Fernand Mourlot, [Bd. I, 1922-1957], Éd. André Sauret, Monte Carlo 1960, Kat. Nr. 56, S. 86;

Ulrike Gauss (Hrsg.), "Marc Chagall - Die Lithographien, La Collection Sorlier", Verlag Gerd Hatje, Ostfildern-Ruit 1998, Kat. Nr. 56, S. 70. "Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss", Sammlung C.S., Stadtmuseum Siegburg, Hrsg. Karl-Heinz Bast, Rheinlandia Verlag, Siegburg 1993, Kat. Nr. 25, S. 184, Abb. Kat. Nr. 25, o. S.

VYSTAVENO | EXHIBITED

„Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss“, Sammlung C.S., Stadtmuseum Siegburg, September 1993, Kat. Nr. 25

Marc Chagall (1887 Liozna, Russian Empire – 1985 Saint-Paul-de Vence, France)

Profil d'Homme à la Chèvre, 1922/56

litografie na papíře | *lithograph on paper*

38 x 28 cm

LITERATURA | LITERATURE

Werkverzeichnis der Lithographien (M I), "Chagall Lithographe", Vorwort von Marc Chagall, Einführung von Julien Cain, Notizen von Fernand Mourlot, [Bd. I, 1922-1957],
Éd. André Sauret, Monte Carlo 1960, Kat. Nr. 31, S. 61f.;
Ulrike Gauss (Hrsg.), "Marc Chagall - Die Lithographien, La Collection Sorlier", Verlag Gerd Hatje, Ostfildern-Ruit 1998, Kat. Nr. 31, S. 64. "Marc Chagall, Selbstbildnisse,
Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss", Sammlung C.S., Stadtmuseum Siegburg, Hrsg. Karl-Heinz Bast, Rheinlandia Verlag, Siegburg 1993,
Kat. Nr. 6, S. 183, Abb. Kat. Nr. 6, o. S.

VÝSTAVENO | EXHIBITED

„Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss“, Sammlung C.S., Stadtmuseum Siegburg, September 1993, Kat. Nr. 6

POZNÁMKA | NOTE

Das Motiv des Blattes entstammt einer Zeichnung mit Lithokreide aus dem Jahre 1922, die Chagall in Berlin angefertigt hat. Diese ist 1956 auf Stein abgepaust und als
Lithographie auf Vélin bei Mourlot abgezogen worden.

Marc Chagall (1887 Liozna, Russian Empire – 1985 Saint-Paul-de Vence, France)

L'Homme au Chapeau Melon, 1922/56

litografie na papíře | *lithograph on paper*

38 x 28 cm

signováno ve výšce mužova pasu / signed at the man's waist height

LITERATURA | LITERATURE

Werkverzeichnis der Lithographien (M I), "Chagall Lithographe", Vorwort von Marc Chagall, Einführung von Julien Cain, Notizen von Fernand Mourlot, [Bd. I, 1922-1957],
Éd. André Sauret, Monte Carlo 1960, Kat. Nr. 31, S. 61 und Abb. S. 63;
Ulrike Gauss (Hrsg.), "Marc Chagall - Die Lithographien, La Collection Sorlier", Verlag Gerd Hatje, Ostfildern-Ruit 1998, Kat. Nr. 33, S. 64. "Marc Chagall, Selbstbildnisse,
Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss", Sammlung C.S., Stadtmuseum Siegburg, Hrsg. Karl-Heinz Bast, Rheinlandia Verlag, Siegburg 1993,
Kat. Nr. 8, S. 183, Abb. Kat. Nr. 8, o. S.

Werkverzeichnis der Lithographien (M I), "Chagall Lithographe", Vorwort von Marc Chagall, Einführung von Julien Cain, Notizen von Fernand Mourlot, [Bd. I, 1922-1957],
Éd. André Sauret, Monte Carlo 1960, Kat. Nr. 31, S. 61f.

Ulrike Gauss (Hrsg.), "Marc Chagall - Die Lithographien, La Collection Sorlier", Verlag Gerd Hatje, Ostfildern-Ruit 1998, Kat. Nr. 31, S. 64. "Marc Chagall, Selbstbildnisse,
Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss", Sammlung C.S., Stadtmuseum Siegburg, Hrsg. Karl-Heinz Bast, Rheinlandia Verlag, Siegburg 1993,
Kat. Nr. 6, S. 183, Abb. Kat. Nr. 6, o. S.

VÝSTAVENO | EXHIBITED

„Marc Chagall, Selbstbildnisse, Die Liebenden und ... Prospero - Graphik in schwarz-weiss“, Sammlung C.S., Stadtmuseum Siegburg, September 1993, Kat. Nr. 8

Marc Chagall (1887 Liozna, Russian Empire – 1985 Saint-Paul-de Vence, France)

La jeune Fille au Bouquet

litografie na papiře | *lithograph on paper*

černobílý stav, únor 1969 | *black and white condition, February 1969*

53,3 × 42,2 cm

POZNÁMKA | NOTE

Das Blatt im s/w-Zustand ist in der Literatur nicht verzeichnet, jedoch die Farbfassung (in der Aufage: 50 signierte und nummerierte Exemplare auf Arches und 25 signierte und in römischen Ziffern nummerierte Künstlerabzüge) in: Werkverzeichnis der Lithographien (M IV), "Chagall Lithographie, 1969-1973", Bd. IV, Katalog und Erläuterungen von Charles Sorlier und Fernand Mourlot, Éd. André Sauret, Monte Carlo 1974, Kat. Nr. 564, S. 20.

Ulrike Gauss (Hrsg.), "Marc Chagall - Die Lithographien, La Collection Sorlier", Verlag Gerd Hatje, Ostfildern-Ruit 1998, Kat. Nr. 564, S. 266.

Jean Fautrier (1898 Paris – 1964 Châtenay-Malabry, France)

Poire en grappe de raisin, 1939

olej na papíře nataženém na plátně | oil on paper stretched out on canvas

46,8 x 38,8 cm

signováno a datováno vpravo nahore | signed and dated upper right

PŮVOD | PROVENANCE

Sammlung Jean Walter, Paris

Galerie Marie-Louise Jeanneret, Genf

Auktion Christies London, 25. 05. 1995, Los 26

Privatsammlung (bei oben genannter Auktion erworben)

OVĚŘENÍ PRAVOSTI | EXPERTISE

Comité Fautrier, Castor Seibel, Februar 2018

Markus Lüpertz (*1941 Reichenberg (Liberec), Czech Republic – lives in Berlin, Düsseldorf and Karlsruhe, Germany)

Melonen Mathematik IXX, 1984/1985

olej na kartonu a tvrdé desce | oil on cardboard and hardboard

122 x 97 cm

signováno monogramem vpravo nahoře, na zadní straně dvakrát signováno, monogramováno a označeno „Melonen Mathematik IXX“ | monogrammed upper right, signed twice, monogrammed and marked ‘Melonen Mathematik IXX’ on the reverse

PŮVOD | PROVENANCE

Galerie Michael Werner, Köln (direkt vom Künstler)

Privatsammlung, Deutschland

Galerie Michael Haas, Berlin

LITERATURA | LITERATURE

Markus Lüpertz. Le Dithyrambe et après (Rétrospective 1964-1988), Ausst. Kat. Centre d'Art Contemporain, Abbaye Saint-André, Meymac/Corrèze, 1989, S. 81
(ganzs. Farbab.).

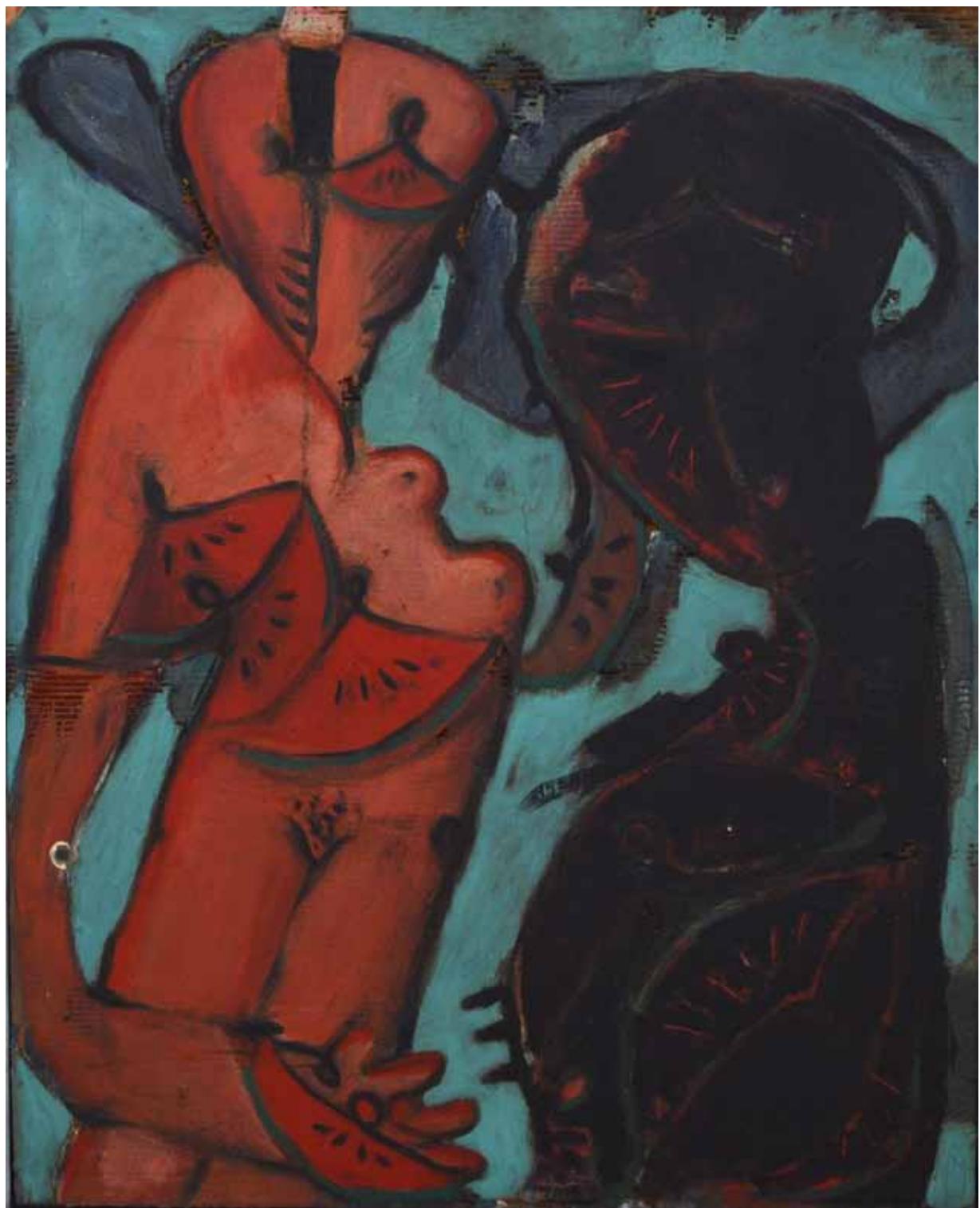
VÝSTAVENO | EXHIBITED

Markus Lüpertz. Neununddreissig Bilder 1984-1985, Galerie Michael Werner, Köln, 28.09. - 26. 10. 1985, Kat. Nr. 3 (s/w Abb.);
Markus Lüpertz. Le Dithyrambe et aprés (Rétrospective 1964-1988), Centre d'Art Contemporain, Abbaye Saint-André, Meymac/Corrèze, 15.07. - 08. 10. 1989;
Markus Lüpertz, Runkel-Hue-Williams LTD, London, 01.03. - 12. 04. 1991, S. 15 (ganzs. Farbab.);
cdghlmtw, Galerie Michael Haas, Berlin, 21.06. - 27. 07. 2019

POZNÁMKA | NOTE

Aus der Serie „Melonen - Mathematik“. Im Original-Künstlerbleirahmen.

Die Authentizität der vorliegenden Arbeit wurde vom Atelier Markus Lüpertz mündlich bestätigt.

Maurice Denis (1870 Granville – 1943 Paris, France)
Conversation sacrée (devant la mer, à contre-jour), cca 1909

olej na plátně | *oil on canvas*
92 × 65,5 cm
signováno monogramem vpravo dole | *monogrammed lower right*

PŮVOD | PROVENANCE
Sammlung Madeleine Follain (Tochter des Künstlers, von diesem geerbt), Frankreich
Privatsammlung (von oben Genannter geerbt)
Galerie Michael Haas, Berlin

LITERATURA | LITERATURE
2019, Kat. Galerie Haas, Berlin/Zürich, 2019, S. 31 (ganzs. Farabb.)

OVĚŘENÍ PRAVOSTI | EXPERTISE
Claire Denis, Saint-Germain-en-Laye, 08. 09. 2016

POZNÁMKA | NOTE
Das Werk wird in den in Vorbereitung befindlichen Catalogue Raisonné aufgenommen.

Chaïm Soutine (1893 Smilavichy, Belarus – 1943 Paris, France)

Maisons au bord de mer, cca 1918

olej na plátně | oil on canvas

67,5 x 56 cm

signováno vlevo dole | signed lower left

PŮVOD | PROVENANCE

Jonas Netter, París (ab ca. 1925-1946)

Privatsammlung (von oben Genanntem geerbt)

LITERATURA | LITERATURE

Chaim Soutine. 1893-1943, Kat. erschienen anlässlich gleichnamiger Ausst. Los Angeles County Museum of Art, 20. 02. - 14. 04. 1968, Tafel 25 (ganzs. s/w Abb.);
Pierre Courthion: Soutine. Peintre du Déchirant, Lausanne 1972, S. 221, B (s/w Abb., datiert 1922-1923); Maurice Tuchman, Esti Dunow und Klaus Perls: Chaim Soutine,

Catalogue Raisonné, Vol. I, Köln 1993, Nr. 17, S. 124, S. 127 (ganzs. Farabb.);
Modigliani et son époque, París 1910-20, Ausst. Kat. Kawamura Memorial Museum of Art, Chiba, 1997, Nr. 23, S. 66 (Abb.);
2019, Kat. Galerie Haas, Berlin/Zürich, 2019, S. 41 (ganzs. Farabb.)

VÝSTAVENO | EXHIBITED

Modigliani et son époque, París 1910-20, Kawamura Memorial Museum of Art, Chiba, 12. 04. - 25. 05. 1997 / Kintetsu Museum of Art, Osaka, Juni 1997 / Museum of Art, Yamagata, Juli - Aug. 1997 / Municipal Museum of Art, Niigata, Sep. - Okt. 1997 / Municipal Museum of Art, Miyazaki, Nov. - Dez. 1997 / Municipal Museum, Kitakyushu, Dez. 1997 - Jan. 1998 / Daimaru Museum of Art, Tokyo, Jan. - Feb. 1998

A.R. Penck (1939 Dresden, Germany – 2017 Zürich, Switzerland)

Ohne Titel

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 × 49,5 | 56,5 × 78,5 cm

signováno vpravo dole, označeno „e. a.“ vlevo dole | *signed lower right and marked "e. a." lower left*

PŮVOD | PROVENANCE
Galerie Rudolf Zwirner, Köln

A.R. Penck (1939 Dresden, Germany – 2017 Zürich, Switzerland)

Ohne Titel

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 × 49,5 | 56,5 × 78,5 cm

signováno vpravo dole, označeno „e. a.“ vlevo dole | *signed lower right and marked "e. a." lower left*

PŮVOD | PROVENANCE
Galerie Rudolf Zwirner, Köln

A.R. Penck (1939 Dresden, Germany – 2017 Zürich, Switzerland)

Ohne Titel

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 | 56,5 x 78,5 cm

signováno vpravo dole, označeno „e. a.“ vlevo dole | *signed lower right and marked "e. a." lower left*

PŮVOD | PROVENANCE

Galerie Rudolf Zwirner, Köln

A.R. Penck (1939 Dresden, Germany – 2017 Zürich, Switzerland)

Ohne Titel

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 | 56,5 x 78,5 cm

signováno vpravo dole, označeno „e. a.“ vlevo dole | *signed lower right and marked "e. a." lower left*

PŮVOD | PROVENANCE

Galerie Rudolf Zwirner, Köln

A.R. Penck (1939 Dresden, Germany – 2017 Zürich, Switzerland)

Ohne Titel

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 | 56,5 x 78,5 cm

signováno vpravo dole, označeno „e. a.“ vlevo dole | *signed lower right and marked "e. a." lower left*

PŮVOD | PROVENANCE
Galerie Rudolf Zwirner, Köln

A.R. Penck (1939 Dresden, Germany – 2017 Zürich, Switzerland)

Ohne Titel

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 | 56,5 x 78,5 cm

signováno vpravo dole, označeno „e. a.“ vlevo dole | *signed lower right and marked "e. a." lower left*

PŮVOD | PROVENANCE
Galerie Rudolf Zwirner, Köln

A.R. Penck (1939 Dresden, Germany – 2017 Zürich, Switzerland)

Ohne Titel

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 | 56,5 x 78,5 cm

signováno vpravo dole, označeno „e. a.“ vlevo dole | *signed lower right and marked "e. a." lower left*

PŮVOD | PROVENANCE
Galerie Rudolf Zwirner, Köln

A.R. Penck (1939 Dresden, Germany – 2017 Zürich, Switzerland)

Ohne Titel

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 | 56,5 x 78,5 cm

signováno vpravo dole, označeno „e. a.“ vlevo dole | *signed lower right and marked "e. a." lower left*

PŮVOD | PROVENANCE
Galerie Rudolf Zwirner, Köln

Otto Dix (1891 Gera – 1969 Singen, Germany)

Elektrische, 1920

dřevoryt na ručním papíře | woodcut on handmade paper

43 X 35,3 cm

pod tiskem dole tužkou signováno, datováno, číslováno "13/30" a opatřeno názvem | signed, dated, titled and numbered "13/30" in pencil on the bottom under the print

PŮVOD | PROVENANCE

Privatsammlung, Süddeutschland

LITERATURA | LITERATURE

Florian Karsch (Hrsg.): Otto Dix. Das graphische Werk, Fackelträger-Verlag Schmidt-Küster GmbH, Hannover 1970, Kat. Nr. 24b, S. 47 (ganzs. s/w Abb.), S. 136

POZNÁMKA | NOTE

Auflage: 30, Ex. 13/30, Blatt 2 (von 9) der Mappe: 9 Holzschnitte. Dresdner Verlag, verlegt von Heinrich Schilling, Dresden 1922 (= 16. Mappe der Grafischen Reihe)

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Le char III (Char verni), 1955

barevná litografie na papíře Arches | coloured lithograph on Arches paper

50 x 65 cm

signováno vpravo dole, číslováno vlevo dole „64/75“ | signed lower right and numbered „64/75“ lower left

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. 63, S. 70, s/w-Abb. S. 71.“Braque - Lithographie“; Bemerkungen und Katalog von Fernand Mourlot, Ed. André Sauret, Monte Carlo 1963, Kat. Nr. 46, S. 88, Abb. S. 89 (unter dem Titel “Le char verni”). Dora Vallier, “Braque - Das graphische Gesamtwerk“, aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 98, S. 153.

POZNÁMKA | NOTE

Maeght Nr. 51, Engelberts Nr. 61, Musée de Dieppe I/Nr. 30

Le char III ist vom Künstler von Hand überfrnißt worden.

Aufage: Paris, Druck (Mourlot), Verlag (Maeght)

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Gélinotte, 1960

barevná litografie na papíře | *coloured lithograph on paper*

22,5 x 35 cm

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. 92, S. 74, s/w-Abb. S. 75.“Braque - Lithographie“; Bemerkungen und Katalog von Fernand Mourlot, Ed. André Sauret, Monte Carlo 1963, Kat. Nr. 81, S. 134, Abb. S. 135 (gibt fälschlicherweise 7 Exemplare als Aufage an). Dora Vallier, „Braque - Das graphische Gesamtwerk“, aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 149, S. 215 (s/w-Abb.).

POZNÁMKA | NOTE

Maeght Nr. 74, Musée de Dieppe I/Nr. 43

Die Aufage (75 signierte und nummerierte Abzüge auf Arches sowie einige signierte H. C. - und einige weder signierte noch nummerierte Abzüge) ist in Paris von Mourlot gedruckt und bei Maeght verlegt worden.

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Thalassa II, 1959

barevný lept na papíře Auvergne | coloured etching on Auvergne paper

37 X 47,5 cm

signováno vpravo dole, číslovanó vlevo dole „36/60“ | signed lower right and numbered „36/60“ lower left

LITERATURA | LITERATURE

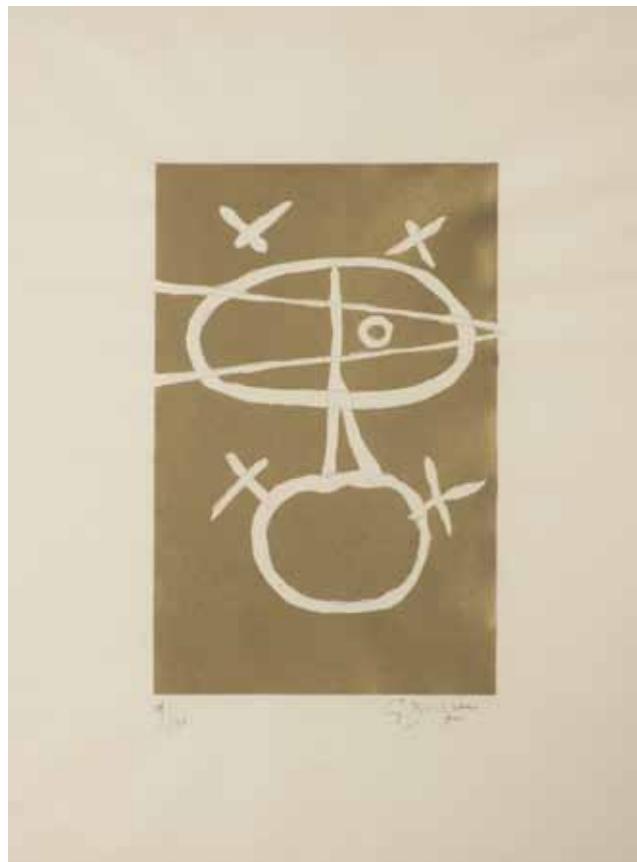
„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. 87, S. 74, s/w-Abb. S. 75.

Dora Vallier, "Braque - Das graphische Gesamtwerk", aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 140, doppelseitige Farabb. S. 200f.

POZNÁMKA | NOTE

Maeght Nr. 70, Musée de Dieppe I/Nr. 42

Aufage (60 signierte und nummerierte Abzüge einige signierte Künstlerabzüge sowie einige weder signierte noch nummerierte Abzüge): Paris, Druck (Crommelynck & Dutrou), Verlag (Maeght)

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Le signe, 1954

barevná litografie na papíře Arches se zlatým podkladem | coloured lithograph on Arches paper with gilded background

50 x 38 cm

signováno vpravo dole, číslováno vlevo dole „19/30“ | signed lower right, numbered „19/30“ lower left

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. 59, S. 70, s/w-Abb. Tafel 62. "Braque - Lithographie"; Bemerkungen und Katalog von Fernand Mourlot, Ed. André Sauret, Monte Carlo 1963, Kat. Nr. 33, S. 74.

Dora Vallier, "Braque - Das graphische Gesamtwerk", aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 92, S. 148 (s/w-Abb. eines Abzugs auf gelbem Grund).

POZNÁMKA | NOTE

Maeght Nr. 37-40, Engelberts Nr. 57, Musée de Dieppe I/Nr. 23

Die Auflage (30 Exemplare auf Goldgrund, 30 Exemplare auf gelbem, 30 auf goldenem und gelbem und 30 auf ockerfarbenem Grund, alle signiert und nummeriert sowie einige signierte H. C. - und einige Künstlerexemplare) ist in Paris von Mourlot abgezogen und von Maeght verlegt worden.

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Descente aux enfers

(barevná litografie ve stejnojmenné knize na str. č. 59 | coloured lithograph listed on the p. 59 in the book with the same name), 1961

barevná litografie na papíře | coloured lithograph on paper

56,5 x 38,3 cm

signováno a datováno „Le 7 Mars 1961“ dole uprostřed, značeno „Bon à tirer“ vlevo dole | signed lower center and dated „Le 7 Mars 1961“, marked „Bon à tirer“ lower left

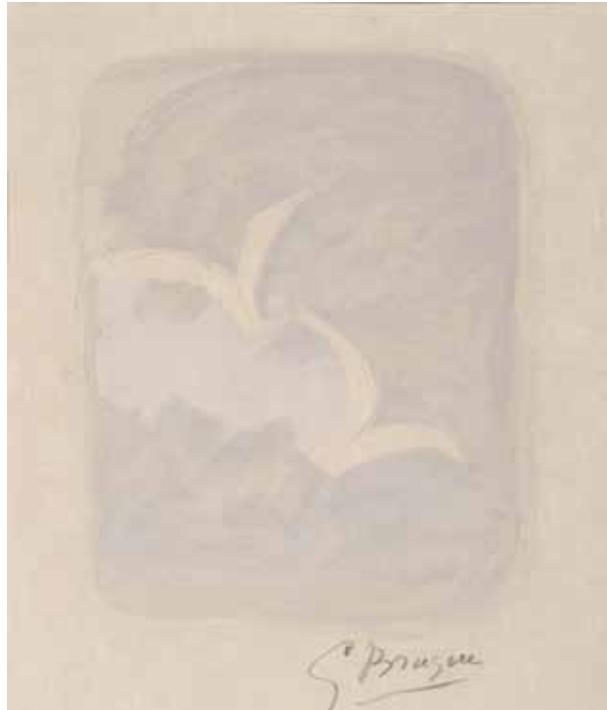
LITERATURA | LITERATURE

„Braque - Lithographe“, Katalog von Fernand Mourlot, Vorwort von Francis Ponge, Ed. André Sauret, Monte Carlo 1963, Kat. Nr. 79, S. 133.

Dora Vallier, „Braque - Das graphische Gesamtwerk“, aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 171, S. 240 (s/w-Abb. unten links).

POZNÁMKA | NOTE

„Descente aux enfers“ von Marcel Jouhandeau enthält 4 Farblithographien v. Braque. Die Auflage (140 arabisch und 30 römisch nummerierte Abzüge auf Rives sowie einige Suites von Abzügen auf versch. Japanpapieren und eine auf Vergé de Montval, alle signiert) ist in Paris von Mourlot gedruckt und wurde und 1961 bei Noveau Cercle parisien du Livre erschienen.

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Descente aux enfers

(barevná litografie ve stejnojmenné knize na str. č. 9), 1961

barevná litografie na japonském papíře | colour lithograph on the Japanese paper

24 x 18,5 cm

signováno vpravo dole | signed lower right

PŮVOD | PROVENANCE

Castor Seibel, Germany

LITERATURA | LITERATURE

„Braque - Lithographie“, Katalog von Fernand Mourlot, Vorwort von Francis Ponge, Ed. André Sauret, Monte Carlo 1963, Kat. Nr. 77, S. 132.

Dora Vallier, „Braque - Das graphische Gesamtwerk“, aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 171, S. 240
(s/w-Abb. oben links).

„Georges Braque - Graphisches Werk“, Sammlung C.S., Museo d'arte Mendrisio, Tipo Print Offset, Mendrisio 1991, o. Kat. Nr., S. 108.

POZNÁMKA | NOTE

„Descente aux enfers“ von Marcel Jouhandeau enthält 4 Farblithographien v. Braque. Die Aufage (170 arabisch und 30 römisch nummerierte Abzüge auf Rives sowie einige Suites von Abzügen auf versch. Japanpapieren und eine auf Vergé de Montval, alle signiert) ist in Paris von Mourlot gedruckt worden und 1961 bei Nouveau Cercle parisien du Livre erschienen.

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Théogonie

(z cyklu 16ti leptů od Ambroise Vollarda | from the cycle of 16 etchings, published by Ambroise Vollard), 1930-1932

černobílý lept na papiře Holland Van Gelder | black and white etching on Holland Van Gelder paper

53 x 38 cm

signováno vpravo dole, číslováno vlevo dole „27/50“ | signed lower right, numbered „27/50“ lower left

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. II, S. 76, Abb. Tafel 21 (Abb. ohne Remarque).

Dora Vallier, „Braque - Das graphische Gesamtwerk“, aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 20m, S. 46, Abb. S. 49. „Georges Braque - Graphisches Werk“, Sammlung C. S., Museo d'arte Mendrisio, Tipò Print Offset, Mendrisio 1991, o. Kat. Nr., S. 27.

VÝSTAVENO | EXHIBITED

„Georges Braque - Graphisches Werk“, Sammlung C. S., Museo d'arte Mendrisio, 24. März - 18. August 1991, o. Kat. Nr. (S. 27)

POZNÁMKA | NOTE

Die Vollardfolge der Théogonie besteht aus 16 Radierungen, die Braque zu dem altgriechischen Text von Hesiod entworfen hat. Die Auflage von 50 Exemplaren gab Braque an Galvanis weiter, der die Auflage für das Buch auf seiner eigenen Presse herstellte. Nach dem Tod von Ambroise Vollard 1939 verzögerte sich die Buchausgabe bis zum Jahre 1955.

Die Angaben zur Auflage variieren in der Literatur, bei Vallier sind 50 angegeben.

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

La guitare (ou Le luth), 1953

černobílá litografie v hnědočerném rámu na papiře Arches | black and white lithograph on Arches paper in black and brown frame
60,5 x 76,5 cm

signováno vpravo dole, číslováno vlevo dole „34/95“ | signed lower right and numbered „34/95“ lower left

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. 55, S. 70, s/w-Abb. S. 71.“Braque - Lithograph“, Katalog von Fernand Mourlot, Vorwort von Francis Ponge, Ed. André Sauret, Monte Carlo 1963, Kat. Nr. 37, S. 78, Abb. S. 79.
Dora Vallier, “Braque - Das graphische Gesamtwerk“, aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 83, S. 140 (s/w-Abb.).
“Georges Braque - Graphisches Werk“, Sammlung C.S., Museo d'arte Mendrisio, Tipo Print Offset, Mendrisio 1991, o. Kat. Nr., S. 83, s/w-Abb. S. 82 (hier Exemplar 14/95 und unter dem Titel “Le luth”).

POZNÁMKA | NOTE

Maeght Nr. 49, Engerberts Nr. 53, Musée de Dieppe I/Nr. 18

Auflage: Die von 1-50 nummerierten Abzüge wurden mit weißer Tusche auf braunschwarzem Rand signiert und nummeriert, die Exemplare 50-95 mit Bleistift auf dem weißen Grund der Lithographie;
Druck (Mourlot), Verlag (Maeght, Paris).

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Théière grise

mezistav před vlastním nákladem | *intermediate condition before actual edition*, 1947

barevná litografie na papíře | *coloured lithograph on paper*

50 x 65 cm

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Graphisches Werk“, Sammlung C. S., Museo d’arte Mendrisio, Tipa Print Offset, Mendrisio 1991, o. Kat. - Nr., S. 44.

POZNÁMKA | NOTE

Der Zustandsdruck in 2 Grautönen (1. Zustand) ist nicht bei Vallier, Mourlot oder Hatje erwähnt.

Der Endzustand ist in der Aufage von 75 signierten und nummerierten Exemplaren und einigen Künstlersowie H. C. - Exemplaren von Mourlot abgezogen und bei Maeght in Paris verlegt worden (vgl. Vallier Nr. 35, Maeght Nr. 14, Engelberts Nr. 26, Hatje Nr. 26 und Musée de Dieppe I/Nr. 7).

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Théière sur fond gris

mezistav před vlastním nákladem | *intermediate condition before actual edition*, 1946-47

barevná litografie na papíře | *coloured lithograph on paper*

31,7 x 50 cm

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Graphisches Werk“, Sammlung C. S., Museo d’arte Mendrisio, Tipa Print Offset, Mendrisio 1991, o. Kat. Nr., S. 42, Abb. S. 43.

POZNÁMKA | NOTE

Der Zwischenzustand (leicht modifizierter Abzug des 1. Zustandsdrucks) ist nicht bei Vallier, Hatje oder Mourlot erwähnt.

Der Endzustand ist in einer Auflage von 75 signierten und nummerierten Exemplaren sowie einigen Künstlerexemplaren und Probedrucken von Mourlot abgezogen und bei Kahnweiler in Paris verlegt worden (Vallier Nr. 34, Hatje Nr. 27, Engelberts Nr. 25, Mourlot Nr. 8, Musée de Dieppe I/Nr. 8).

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Le jockey, 1954

lept, akvatinta a měkký kryt na papíře | *etching, aquatint and Vernis mou on paper*

33 x 50 cm

signováno vpravo dole, vlevo dole značeno „H. C.“ | *signed lower right and marked „H. C.“ bottom left*

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. 62, S. 70, s/w-Abb. S. 71 (irrtümlich als Lithographie angegeben).

Dora Vallier, „Braque - Das graphische Gesamtwerk“, aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 94, S. 150 (s/w-Abb.).

POZNÁMKA | NOTE

Maeght Nr. 45, Engelberts Nr. 60, Musée de Dieppe I/Nr. 24

Bei Vallier sind keine H. C. - Exemplare erwähnt. Auflage: Paris, Druck (Visat), Verlag (Maeght) in Schwarzbraun und Schwarz.

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Le nid (Oiseau IX), 1955

černobílý lept a suchá jehla na papíře Auvergne | black and white etching and drypoint on Auvergne paper

37 x 51 (22,5 x 33,5) cm

signováno vpravo dole, číslováno vlevo dole „17/30“ | signed lower right and numbered „17/30“ lower left

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. 66, S. 70, Abb. Tafel 59.

Dora Vallier, "Braque - Das graphische Gesamtwerk", aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 101, S. 156.

"Georges Braque - Graphisches Werk", Sammlung C.S., Museo d'arte Mendrisio, Tipò Print Offset, Mendrisio 1991, o. Kat. Nr., S. 84, Abb. S. 85.

VÝSTAVENO | EXHIBITED

"Georges Braque - Graphisches Werk", Sammlung C.S., Museo d'arte Mendrisio, 24. März - 18. August 1991, o. Kat. Nr. (S. 85)

POZNÁMKA | NOTE

Maeght Nr. 47, Engelberts Nr 64, Musée de Dieppe II/Nr. 21

Die Auflage (25 sign. u. numm. Exemplare auf Japan, 30 sign. u. numm. Exemplare auf Auvergne, einige sign. H. C. - sowie einige Künstlerexemplare) ist in Paris von Visat abgezogen und bei Maeght verlegt worden.

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Grande tête, 1950

lept na papíře Auvergne | *etching on Auvergne paper*

36,5 x 29,5 cm

signováno vpravo dole, číslováno vlevo dole „23/30“ | *signed lower right and numbered „23/30“ lower left*

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. 38, S. 68, Abb. Tafel 49.

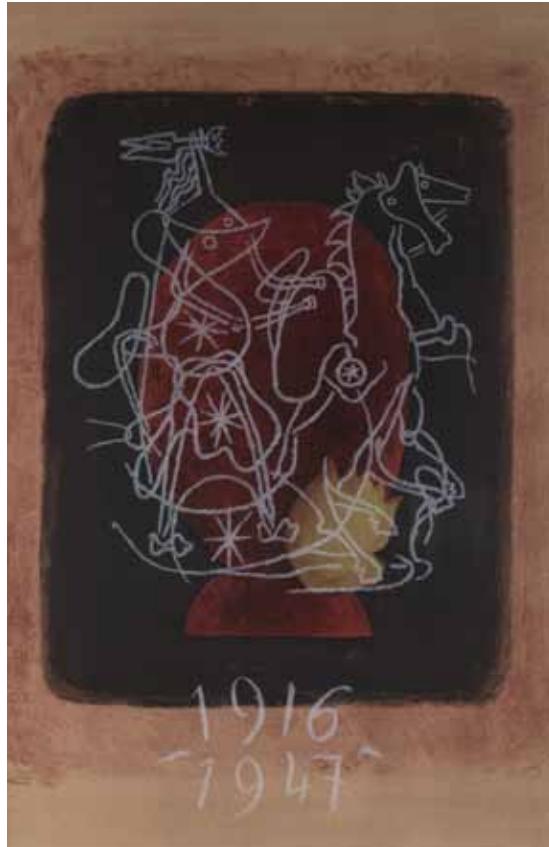
Dora Vallier, „Braque - Das graphische Gesamtwerk“, aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 50, S. 109.

„Georges Braque - Graphisches Werk“, Sammlung C.S., Museo d'arte Mendrisio, Tipo Print Offset, Mendrisio 1991, o. Kat. Nr., S. 61 (wobei hier ein Probedruck abgebildet ist).

POZNÁMKA | NOTE

Maeght Nr. 13, Engelberts Nr. 36, Musée de Dieppe II/Nr. 16

Auflage: Paris, Druck (Signovert), Verlag (Maeght)

Georges Braque (1882 Argenteuil – 1963 Paris, France)

Hélios noir et rouge (Hélios IV)

titulní strana knihy „Cahier de Georges Braque“ (vydáno v roce 1947 nakladatelstvím Maeght v Paříži) | front page of the book "Cahier de Georges Braque" (published in 1947 by the Maeght Publishing House in Paris), 1947

barevná litografie na papíře | coloured lithograph on paper

50,5 x 33 cm

značeno dole uprostřed „1916-1947“ | marked lower middle „1916-1947“

LITERATURA | LITERATURE

„Georges Braque - Das graphische Werk“, Einleitung von Werner Hofmann, Verlag Gerd Hatje, Stuttgart 1962, Kat. Nr. VII, S. 78, Abb. S. 79 (oben links). "Braque - Lithographie"; Bemerkungen und Katalog von Fernand Mourlot, Ed. André Sauret, Monte Carlo 1963, Kat. Nr. 13, S. 40, Abb. S. 41.

Dora Vallier, "Braque - Das graphische Gesamtwerk", aus dem Französischen übersetzt von Elisabeth Lisiak, Klett-Cotta, Stuttgart 1982, Kat. Nr. 36, S. 79f., s/w-Abb. S. 80 (Farabb. ohne die Daten 1916-1947 S. 81).

POZNÁMKA | NOTE

Musée de Dieppe 1/Nr. 6

Mourlot sagt, daß die Zeichnung des Wagens und die Daten 1916-1947 mit weißer Deckfarbe ganz zum Schluß aufgedruckt wurden. "Cahier de Georges Braques" ist eine Sammlung der Gedanken Braques mit drei Lithographien (2 farbige und eine s/w) und 94 handschriftlichen Seiten, die von Braque verziert und als Fotolithographie in s/w abgebildet wurden. Das Buch ist in der Auflage von 95 Exemplaren 1947 in Paris von Mourlot gedruckt und bei Maeght verlegt worden.

Tento katalog vychází u příležitosti výstavy | *This catalogue is published on the occasion of the exhibition*
Z letního depozitáře světových klasiků | *From the Summer Depository of World Classics*
5. 7. - 15. 11. 2020

© Galerie MIRO
v kostele sv. Rocha | *Saint-Roch Church*
Strahovské nádvoří 1/132
118 00 Praha 1, České republika
tel. / fax: +420 233 354 066
mobil: +420 737 246 091
e-mail: info@galeriemiro.cz
www.galeriemiro.cz
www.trebbia.eu

Ve spolupráci | *In cooperation:*
Galerie Michael Haas, Berlin / Zürich

Vydavatel | *Publisher:*
Miro Smolák

Texty | *Text:*
Petr Štěpán

Překlad | *Translation:*
MOUDRÝ PŘEKLAD, s.r.o. (English, Deutsch)
Sergej Željabovskij (Русский)

Fotografie | *Photos:*
Oto Palán, Archiv Galerie Michael Haas | *Archive of the Michael Haas Gallery*

Grafická úprava | *Design:*
Dominik Biňo

Redakční spolupráce | *Editorial collaboration:*
Tatiana Pohojda, Anna Kužmová

Tisk | *Print:*
Kateřina Rakowská – Monet

ISBN 978-80-87700-24-2
Náklad | *Edition* 600 ks | pc
září | *September* 2020

Partneři výstavy | *Partners of the exhibition:*

miro
GALERIE

Galerie MIRO Praha | MIRO Gallery Prague

9 788087 700242